

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒๕๓๖
 นพพรธรรม วงศ์เกษมศึกษา

๒๕๓๖
 ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช

สาขาวิชาสังคมวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

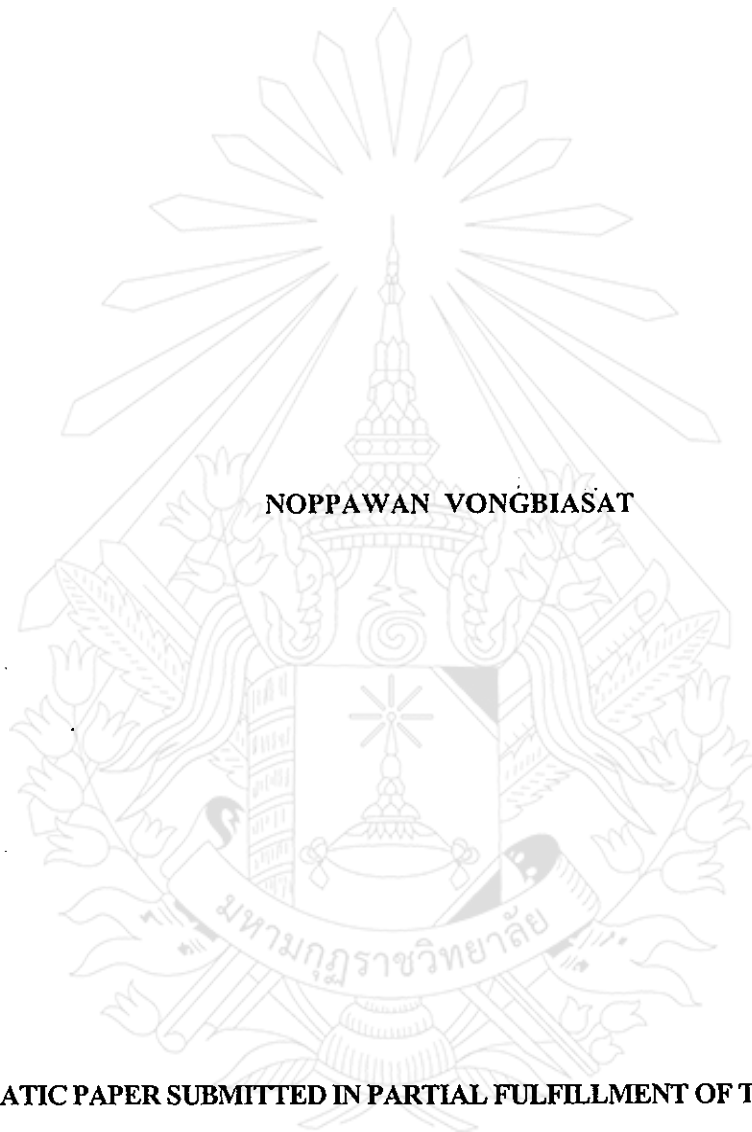
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

B 17225

**PEOPLE'S SATISFACTION TOWARDS LOCAL CULTURE PROMOTION
OF THARUA SUB – DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
MUEANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE**

NOPPAWAN VONGBIASAT

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

DEPARTMENT OF SOCIOLOGY

GRADUATE SCHOOL

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

B.E.2552 [2009]

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อนักศึกษา : นพวรรณ วงศ์เบ็ญสัจจ์
สาขาวิชา : สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดิเรก นุ่นกล้า

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒนวิริยาจารย์) ประธานกรรมการ

.....
(ดร.กัณฑ์กมล หนูทองแก้ว) อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผศ.ดิเรก นุ่นกล้า) กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(ผศ.พิเศษ.ดร.สุกิจ ชัยมงคล) กรรมการ

.....
(ดร.ประยงค์ ชูรักษ์) กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : People's Satisfaction Towards Local Culture Promotion of Tharua
Sub-District Administrative Organization, Muang District,
Nakhon Si Thammarat Province

Student's Name : Noppawan Vongbiasat

Department : Sociology

Advisor : Dr. Kantaphon Nuthongkaew

Co-Advisor : Asst. Prof. Direk Nunklam

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaivajarn
..... Dean of Graduate School
(Phakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

P. Sampipattanaivajarn
..... Chairman
(Phakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

K. Nuthongkaew
..... Advisor
(Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Direk N.K
..... Co - Advisor
(Asst. Prof. Direk Nunklam)

S. Chaimusik
..... Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr.Sukit Chaimusik)

P. Churak
..... Member
(Dr. Prayong Churak)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ชื่อนักศึกษา	: นพวรรณ วงศ์เปี้ยสังข์
สาขาวิชา	: สังคมวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.กัณฑ์ภณ หนูทองแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผศ. ดิเรก หนูกล้า
ปีการศึกษา	: 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 22,163 คน และทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 377 คน เทคนิคและการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับผลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยสถิติ Z - test และ F - test (One way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อพิจารณาตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามเพศ อายุ และศาสนา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษา แหล่งชุมชน ควรมีการแจ้งงบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเสมอภาคกัน และควรส่งเสริมการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์จากรุ่นสู่รุ่นอย่างทั่วถึง

Thematic Title : **People's Satisfaction towards Local Culture Promotion of Tharua Sub-District Administrative Organization, Muang District, Nakhon Si Thammarat Province**

Student's Name : **Noppawan Vongbiasat**

Department : **Sociology**

Advisor : **Dr. Kantaphon Nuthongkaew**

Co-Advisor : **Asst. Prof. Direk Nunklam**

Academic Year : **B.E.2552 (2009)**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows:- 1) to study people's satisfaction towards local culture promotion of Tharua sub-district administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province, 2) to compare of people's satisfaction towards local culture promotion of Tharua sub-district administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of genders, age, degree of educations, religions as differently. 3) to study the suggestions concerning problems and resolution of people's satisfaction towards local culture promotion of Tharua sub-district administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province. The population for this study were people in Tharua sub-district, Muang district, Nakhon Si Thammarat province at the number of 22163 persons and sample size by Krejcie and Morgan's table, then got the sample at the number of 377 persons. Sampling by probability sampling and simple random sampling by a lot, data analysis by instant computer program by finding out of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Z-test, and F-test (One way ANOVA)

The results found that:-

The people's satisfaction towards local culture promotion of Tharua sub-district administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of genders, age, degree of educations and religions found that by including was at moderate level. The comparative results of people's satisfaction towards local culture promotion of Tharua sub-district administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province in terms

of genders, age and religions were not different as statistical significance at the level of .05 and degree of educations was different as statistical significance at the level of .01

The suggestions concerning with local culture promotion of Tharua sub-district, Muang district, Nakhon Si Thammarat province is that the Tharua sub-district administrative organization should be more activity's promotion in school, community, there should be publishable of bud for equality as much as possible and to be promote of development into unity of generations to generation.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน เพื่อให้งานสารนิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขอกราบนมัสการขอบคุณ ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ทุกรูป/ท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แนะนำแนวทางการเรียน ให้ข้อคิด กำลังใจในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ

ขอการนมัสการ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบและขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิกให้คำแนะนำตรวจแก้ไขสารนิพนธ์ และขอขอบคุณคณะกรรมการสอบทุกท่าน ที่ได้ชี้แนะข้อบกพร่อง จนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์ และ ผศ.ดิเรก หนูนกล้า ที่ปรึกษาร่วมสารนิพนธ์

ขอขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและอนุมัติการจบการศึกษา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้กำลังใจและแรงผลักดันให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ ในสาขาสังคมวิทยาที่กรุณาช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจมา โดยตลอด

นพวรรณ วงศ์เบ็ญสัจจ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	10
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ	16
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ	23
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	29

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2	เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	31
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.4	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	33
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล	35
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	36
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ตอนที่ 1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
ตอนที่ 2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	42
ตอนที่ 3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรอิสระ	48
ตอนที่ 4	ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา	86
ตอนที่ 5	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช	92

	๗
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
5.1 สรุปผลการวิจัย	95
5.2 อภิปรายผล	99
5.3 ข้อเสนอแนะ	102
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	102
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	103
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	106
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	108
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	113
ภาคผนวก ค ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ	115
ภาคผนวก ง แบบสอบถามและค่า IOC	122
ประวัติผู้วิจัย	131

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามเพศ	39
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ	40
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา	40
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา	41
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทุกด้าน	42
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน การงบประมาณ	43
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการดำเนิน กิจกรรม	44
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทำเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการ ประชาสัมพันธ์	45

- ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ ความพึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพัฒนา ผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน 46
- ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการ มีส่วนร่วมของประชาชน 47
- ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ โดยรวมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 48
- ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การงบประมาณของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วน ตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 49
- ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 50
- ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน ประชาสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 52
- ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนของประชาชนที่มีต่อการ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 53

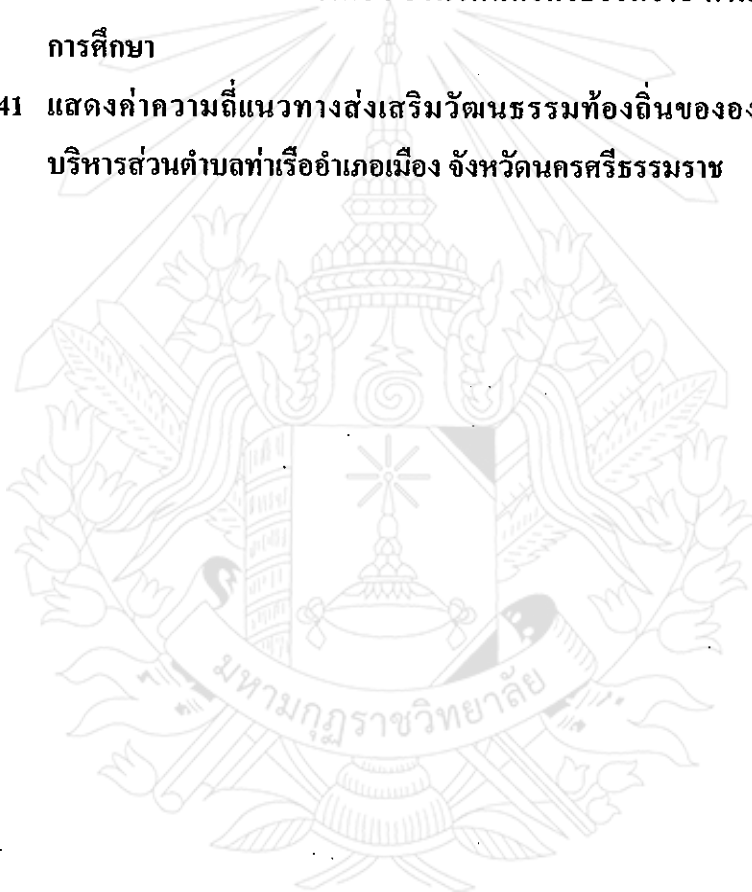
- ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 54
- ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจโดยรวมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 55
- ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการงบประมาณของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราชจำแนกตามอายุ 57
- ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 59
- ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การประชาสัมพันธ์ ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 61
- ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจจาก ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อ การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 63
- ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน การมีส่วนร่วมของประชาชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 65

- ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวม ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 67
- ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการงบประมาณ ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 68
- ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 70
- ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 72
- ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 74
- ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา 76
- ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจโดยรวม ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 78

- ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจด้าน
การงบประมาณของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 79
- ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ ด้าน
การดำเนินกิจกรรม ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 80
- ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนและระดับความพึงพอใจ ด้านการ
ประชาสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 81
- ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนและระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาผู้
การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริม
วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 82
- ตารางที่ 4.34 แสดงผลค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนและระดับความพึงพอใจด้านการมี
ส่วนร่วมของประชาชนของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา 84
- ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ 86
- ตารางที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น รายด้านและโดยรวมของประชาชน
จำแนกตามศาสนาที่นับถือ 87
- ตารางที่ 4.37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความพึงพอใจในการ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น รายด้านและโดยรวมของประชาชนในเขต
ตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ 88

- ตารางที่ 4.38 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามระดับการศึกษา 89
- ตารางที่ 4.39 แสดงค่าความถี่แนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 90
- ตารางที่ 4.40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของระดับความพึงพอใจด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามระดับการศึกษา 91
- ตารางที่ 4.41 แสดงค่าความถี่แนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 92

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การส่งเสริมวัฒนธรรมไทยจัดเป็นวิธีการหนึ่งในการรักษาวัฒนธรรมไทยให้ดำรงอยู่เป็นการกระจายและเผยแพร่วัฒนธรรมให้กว้างขวางออกไป จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของสังคม การส่งเสริมวัฒนธรรมนั้นเป็นนโยบายของรัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยที่จะต้องทะนุบำรุงเพื่อให้วัฒนธรรมไทยได้อยู่คู่กับประเทศชาติ อันเป็นนโยบายสนองความต้องการของสังคม จะเห็นได้ว่าแต่ละยุคแต่ละสมัยจะมีการเน้นถึงการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยเสมอมาตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มเกิดขึ้นมาก่อนตั้งเป็นประเทศชาติ ซึ่งการส่งเสริมวัฒนธรรมที่จะให้มีการสืบทอดต่อกันมานั้นหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมวัฒนธรรมนั้นจะขึ้นอยู่กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละตำบลจะต้องช่วยกันส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบทอดต่อกัน เพื่อให้เป็นมรดกของสังคมนั้น ๆ ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชุมชนเป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่างๆ ในชุมชน จึงน่าจะรู้ปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี เป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ซึ่งในประเทศไทยเราเป็นประเทศที่มีอารยธรรมและมีวัฒนธรรมสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษอันยาวนานและเมื่อมีการติดต่อคบหากับนานาอารยประเทศมากขึ้น จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเสมอภาคทัดเทียมอารยประเทศจึงมีมากขึ้น จึงได้เริ่มก่อตั้งหน่วยงานส่งเสริมวัฒนธรรมขึ้นเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2481 คือกองวัฒนธรรม สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม มีการปรับเปลี่ยนหน่วยงานที่รับผิดชอบ เป็นช่วง ๆ ในปี พ.ศ. 2495 รัฐบาลได้จัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมขึ้น เป็นครั้งแรกเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ แต่ในปี พ.ศ.2501 ได้ยุบกระทรวงวัฒนธรรม ตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า กองวัฒนธรรม และต่อมาเป็น สำนักงาน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม¹ ได้ก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2545 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ด้วยเหตุผลและความจำเป็น คือ เพื่อเป็นการยืนยันถึงความสำคัญของงานด้านศิลปะ และวัฒนธรรมที่จะเป็นปัจจัยให้ชาติไทย สามารถดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไปอย่างมีศักดิ์ศรี ทั้งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ก็ได้ให้ความสำคัญกับงาน วัฒนธรรมไว้ค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่ารัฐให้ความสำคัญและถือเป็นหน้าที่ที่จะต้อง จัดให้มีการดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างเข้มแข็งและจริงจัง ในขณะที่เดียวกันก็ส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชนชาวไทยทุกคนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินงาน วัฒนธรรมในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเป็นการรับรองสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคทางวัฒนธรรมของ บุคคลและของชุมชน ที่รัฐต้องมีหน้าที่จัดการให้ประชาชนได้รับสิทธินั้นอย่างสมบูรณ์และเท่า เทียมกันสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับงานวัฒนธรรม ในส่วนที่จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมทั้ง เสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมคุณภาพ สังคมคุณธรรม สังคม ที่สมดุล อย่างสมศักดิ์ศรีและสร้างสรรค์

วัฒนธรรมช่วยให้มนุษย์และสังคมมนุษย์เจริญขึ้น วัฒนธรรมช่วยให้มนุษย์สามารถ แก้ปัญหาและสนองความต้องการต่าง ๆ ได้ วัฒนธรรมช่วยให้สังคมเจริญได้ แต่จะเจริญขึ้นมาก น้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของวัฒนธรรม เช่นคติธรรมในการดำเนินชีวิตยึดหลักของผลที่ เกิดขึ้นต้องมีเหตุก่อให้เกิด ข่อมจะมีคุณภาพดีกว่าคติที่ว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นลิขิตของพระเจ้า²

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความเพียรพยายามที่จะศึกษาวิจัย เรื่องความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจะได้นำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ศิลปวัฒนธรรมมีความมั่นคง และดำรงมั่นสืบไป

¹สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กระทรวงวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2546), หน้า 23.

²รองศาสตราจารย์ณรงค์ เส็งประชา, พื้นฐานวัฒนธรรมไทย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบัน ราชภัฏนครปฐม, 2539), หน้า 2.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราชของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ศาสนา ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.2 ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.3 ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3.4 ประชาชนที่มี ศาสนา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 22,163 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านการงบประมาณ

- ด้านการดำเนินกิจกรรม

- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตามเพศ จำแนกเพศชายและเพศหญิงของประชาชนในเขตตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.3 ทำให้ทราบความพึงพอใจเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.4 ผลที่ได้จากการวิจัยจะได้นำไปส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งในด้านงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนด

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความพอใจที่เป็นผลมาจากทัศนคติ และความสนใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเป็นได้ทั้งในทางที่ดีและในทางที่ไม่ดีของประชาชนในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การส่งเสริมวัฒนธรรม หมายถึง การรักษาวัฒนธรรมไทยให้ดำรงอยู่ให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปของสังคม

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วน

งบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำเรื่องให้การช่วยเหลือ
ในส่วนของการดำเนินกิจกรรมต่างๆภายในอบต.

การดำเนินกิจกรรม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานองค์การ
บริหารส่วนตำบลทำเรื่อง

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การประชาสัมพันธ์ และข่าวสารต่างๆเพื่อให้ประชาชนเขต
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำเรื่องที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจะได้รับทราบถึงการ
ทำงานของเจ้าหน้าที่อบต.

การพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน หมายถึง การพัฒนาเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นของวันสำคัญต่างๆในชุมชนให้เป็นที่รู้จัก เช่น มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มี
งานจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนิน
กิจกรรมต่างๆเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลทำเรื่อง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 เพศ คือ
เพศชายและเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ
อายุ 20-30ปี, อายุ 31-40ปี, อายุ 41-50ปี, อายุ 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์
แบ่งเป็น 4 ระดับคือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญา/ปวส.ปวท. และปริญญาตรี/
สูงกว่า

ศาสนา หมายถึง ศาสนาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม
คือ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

วรูม (Vroom) ได้กล่าวว่าทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั่นเอง

แม็กคอร์มิก (McCormic) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

วอลเลนสไตน์ (Wallenstein) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

กิจติพงษ์ ขลิบแยม, รัฐศาสตร์: การศึกษาการให้บริการของสำนักงานเขต, (ม.ป.ท., 2541), หน้า19-20.

โวลแมน (Wolman) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึก (feeling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (goals) ความต้องการ (wants) หรือแรงจูงใจ (motivation)

ดิเรก อุกษ์หรัย ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

เชลลี (Shelly) ได้ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพอใจพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุข หรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ปภาวดี ดุสยจินดา ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นทัศนคติทางบวกต่องาน ความพึงพอใจในงานช่วยให้คนทำงานรู้สึกว่าการทำงานมีคุณภาพและช่วยป้องกันมิให้คนทำงานเกิดความรู้สึกห่างเหินกับงาน

ราชบัณฑิตยสถาน ได้กำหนดความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ว่าพอใจ หมายถึง สมใจ ชอบใจ พึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ พึงพอใจ

พรรณี ช.เจนจิต ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนตอบสนองต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป ความพึงพอใจมากหรือน้อยของบุคคลมีอิทธิพลยิ่ง ความพึงพอใจของบุคคลมีแนวโน้มขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนด้วย

หลุยส์ จำปาเทศ ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออก ความพึงพอใจจะลดความเครียดที่มีอยู่

วิชัย โสสุวรรณจินดา ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน คือ ภาวะการมีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินประสบการณ์ในงานของบุคคล ความพึงพอใจในงานจะส่งผลถึงขวัญของบุคคล อันเป็นพลังผลักดันต่อการทำงานในอนาคต

ลัทธีกาล ศรีระมย์ ได้ให้ความหมายในรูปของเจตคติว่าเป็นเจตคติทั่วไปของบุคคลที่มีต่องานของตน งานของคนใดคนหนึ่งเป็นสิ่งที่มีความหมายมากกว่าการเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นงานที่ทำจะรวมถึงการ มีปฏิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้ร่วมงานกับเจ้านาย การทำตามกฎเกณฑ์และนโยบายขององค์กร การทำงานให้มีคุณภาพเข้ามาตรฐาน การมีชีวิตอยู่กับสภาพการทำงาน ซึ่งบ่อยครั้งมีคุณภาพต่ำกว่าที่เราคิด เหล่านี้พนักงานจะประเมินว่าเขาพอใจหรือไม่

จิราภรณ์ โนราช ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลและได้สรุปความพึงพอใจในลักษณะของความรู้สึก โดยกล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีเป็นความรู้สึกของการยอมรับในการปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่องาน ก็หมายถึงว่า มีความพึงพอใจในการทำงาน ในทางตรงกันข้าม หากมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่องาน ก็หมายถึง ความพึงพอใจในการทำงานน้อยหรือไม่เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้น

ปาริชาติ ดันติวัฒน์ และ ชาดา ชัยยะศิริสุวรรณ ก็มีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ เห็นว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองจะเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลลลิตธิ แสนยางกูร กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกสำนึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

ชรีณี เดชจินดา กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือ ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ใน 3 นัย คือ²

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลปฏิบัติจริงเป็นไปตามที่บุคคลได้คาดหวังไว้
  2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
  3. ความพึงพอใจ หมายถึง การที่ทำงานได้เป็นไปตามหรือตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล
- จากความหมายทั้ง 3 ดังกล่าว ได้นำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีว่าด้วยความพึงพอใจต่องาน 3 ทฤษฎีที่สำคัญ คือ

- ตามความหมายแรก อยู่ในกลุ่มทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theories)
- ตามความหมายที่สอง อยู่ในกลุ่มทฤษฎีความต้องการ (Need Theories)
- ตามความหมายที่สาม อยู่ในกลุ่มทฤษฎีคุณค่า (Value Theories)

²ไสวภา ไชยานุกิจ, รัฐประศาสนศาสตร์ : ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดิน, (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 10.

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึกของบุคคล ที่เกี่ยวกับทัศนคติ ที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ เป็นความพอใจที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามที่บุคคลคาดหวังไว้ เพราะเป็นสิ่งที่ชี้วัดได้ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งสิ่งที่ได้รับจากความรู้สึกเหล่านั้น อาจมีผลทั้งทางบวกและทางลบ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าว สื่อได้ว่า มนุษย์ทุกคนแสวงหาความสุขหรือความรู้สึกพอใจกับสภาพการณ์ที่ตัวเองประสบอยู่หากมีความสุขหรือพอใจต่อสภาพการณ์ก็สามารถคงอยู่ในสภาพการณ์นั้นได้นาน ดังนั้นในการประกอบการหรือกระทำการใด ๆ หากผลลัพธ์ที่คาดหวังเป็นที่พึงพอใจ ก็จะมีผลกระทบบ้างหรือมี ความมุ่งมั่น มีกำลังใจ มีขวัญในการทำงานทำให้รู้สึกว่าเป็นชีวิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นหากเริ่มจากสิ่งกระตุ้นเป็นที่ตั้ง ได้แก่ ลักษณะงาน สิ่งตอบแทน การปฏิบัติของผู้ร่วมงานวัฒนธรรมองค์การและผลตอบแทนเป็นตัวแปรภายนอกที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อผู้รับผลประโยชน์ตอบแทนแล้ว องค์การต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดลักษณะตัวแปรเหล่านั้นให้เอื้อหรือสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าหากบุคคลได้รับการสนองความต้องการที่จำเป็นแล้วก็สามารถทำให้เกิดความพึงพอใจได้

การดำเนินกิจการ ใดๆ ความพึงพอใจนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้วยเหตุนี้ จึงมีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลในองค์การมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์การรวมทั้งความสุขของผู้ทำงานด้วยองค์การใดก็ตาม หากบุคคลในองค์การไม่มีความพึงพอใจในการทำงานก็จะเป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลงานและการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลงเมื่อมีการขาดงานลาออกจากงาน หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาทางวินัยได้อีกด้วย แต่ในทางตรงข้าม หากองค์การมีบุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานสูงมีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ความพึงพอใจในการทำงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การ ดังนั้น ถ้าหากหน่วยงานใด ได้เห็นความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้เกิดขึ้นกับคนในหน่วยงานของตน และมีความเข้าใจในปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน อีกทั้งตระหนักอยู่เสมอว่า ความรู้สึกพึงพอใจนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพการณ์หรือตามเวลา

ความสำคัญในการศึกษาความพึงพอใจในงานมีดังนี้

1. การรับรู้ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจงาน ทำให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้ในการสร้างปัจจัยเหล่านี้ ให้เกิดขึ้นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน
2. ความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลมีความตั้งใจในการทำงาน ลดการขาดงาน การลางาน การมาทำงานสาย และการขาดความรับผิดชอบที่มีต่องาน
3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นการเพิ่มผลผลิตของบุคคล ทำให้องค์การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

สรุปก็คือ ความพึงพอใจของบุคคลต่อสิ่งใด ๆ นั้นจำเป็นต้องพิจารณา ก่อนข้างละเอียดปัจจัยที่เกี่ยวข้องสามารถเป็นได้ทั้งปัจจัยที่ทำให้เป็นปัจจัยเหตุและผล ดังนั้นในส่วนผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่ จึงควรเห็นผลการให้บริการที่ทำให้ผู้รับบริการมีผลสัมฤทธิ์ตามที่เขาต้องการ และทำให้เกิดความรู้สึกว่า ผู้ให้บริการให้การยอมรับ ประทับใจ จึงจะทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจและพอใจเต็มใจหรือต้องการให้ความร่วมมือในฐานะทวิภาคีต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

1. ในความหมายของวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

คำว่า “วัฒนธรรม” แปรมาจาก “culture” ซึ่งพลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ทรงบัญญัติขึ้น โดยอธิบายว่า

คำว่า วัฒนธรรม นี้ได้ผูกขึ้นเพื่อให้มีความหมาย ตรงกับ คำว่า culture

คำว่า culture ตรงมูลศัพท์หมายความว่า เพาะปลูกให้งอกงาม เป็นการแสดงถึงความเจริญงอกงาม ซึ่งเปรียบได้กับการเพาะปลูกพันธุ์ไม้ให้งอกงามผลิดอกออกผลเพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ ในอันจะใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนได้ ไม่ว่าในทางกายเช่น การให้บริโภคหรือใช้ประกอบทำสิ่งของเครื่องใช้ที่มนุษย์จะใช้ได้ และการเพาะเลี้ยงสัตว์ให้เจริญงอกงาม ดังที่กล่าวมานี้ ฉะนั้น ภูมิธรรมแห่งความเจริญงอกงามซึ่งได้แก่ culture จึงใช้คำว่าวัฒนธรรม สมบัติ พลายน้อย, ประมวลหลักฐานการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ดังนี้

วัฒนธรรม หมายความว่า ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน³ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่เจริญอกงามแก่หมู่คณะ ชีวิตของหมู่คณะ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกัน เช่น สมาน แสงมะลิ ได้ให้ความหมายว่า วัฒนธรรม คือ เครื่องแสดง ความเจริญอกงาม และแสดงเอกลักษณ์ของชาติ ประชาชนในชาติที่เจริญแล้วทั้งหลาย จึงมีความภาคภูมิใจ ช่วยปกป้องรักษาวัฒนธรรมของชาติตน เพื่อให้เอกลักษณ์ของชาติดำรงอยู่⁴ ความหมายของวัฒนธรรม ตามแนวทางในการศึกษา ส่งเสริม และพัฒนาวัฒนธรรม พ.ศ. 2529 ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

1.1 วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตมนุษย์

วัฒนธรรม เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกัน ดังนั้น วัฒนธรรมไทย คือ วิถีชีวิตคนไทยที่ได้สั่งสม ปรับปรุง แก้ไข จนถือว่าเป็นสิ่งดีงาม เหมาะกับสภาพแวดล้อม และได้ใช้เป็นเครื่องมือ หรือเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในสังคม

1.2 วัฒนธรรม คือ มรดกทางสังคมซึ่งสังคมปรับปรุงและรักษาไว้ให้เจริญอกงาม วัฒนธรรม เกิดขึ้นจากการประพฤติปฏิบัติร่วมกันเป็นแนวทางเดียวกันอย่างต่อเนื่องของสมาชิกในสังคมสืบทอดมา เป็นมรดกทางสังคม ต่อกันมาจากอดีต หรืออาจเป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้นสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ หรืออาจรับเอาสิ่งที่เผยแพร่มาจากสังคมอื่น ๆ ทั้งหมดนี้ หากสมาชิกยอมรับและยึดถือแบบแผนประพฤติปฏิบัติร่วมกันก็ย่อมถือว่าเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้น

1.3 วัฒนธรรม คือ สิ่งที่มีมนุษย์เปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือสร้างขึ้นเพื่อความเจริญอกงาม วัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลาเมื่อมีการประดิษฐ์หรือค้นพบสิ่งใหม่ วิธีใหม่ ที่ใช้แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของสังคมได้

สรุปได้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง มรดกทางสังคมซึ่งเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ที่ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของสังคมและแสดงถึงความเจริญอกงาม

³สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กระทรวงวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2546), หน้า 19.

⁴สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่, การบริงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่, (เชียงใหม่ : สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่, ม.ป.ป.), หน้า 6.

2. ความสำคัญของวัฒนธรรม

วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอดีต เป็นภาพสะท้อนให้เห็นซากของอารยธรรม ที่สูญหายไป การให้ความสำคัญต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชนชาติต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยและจรรยาบรรณที่สำคัญของประชาชนในปัจจุบันคงไม่มีใครปฏิเสธว่า วัฒนธรรม เป็นสิ่งมีค่าและมีความสำคัญ ต่อชาติบ้านเมืองนั้น ๆ การที่มนุษย์แบ่งเป็นชาติของตนเอง ก็อาศัยวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการกำเนิดชาติและการที่จะธำรงรักษาชาติไว้ได้ก็ต้องธำรงไว้ซึ่ง วัฒนธรรมประจำชาติของตน ชาติใดที่ถูกกลืนวัฒนธรรมชาตินั้นย่อมถูกกลืนเผ่าพันธุ์ไปโดยไม่รู้ตัว

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีพระดำรัส เมื่อในพิธีเปิดวันรณรงค์ วัฒนธรรมไทย เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2537 ความว่า ชาติไทย มีความเจริญด้วยศิลปกรรม จรรยา และ ศิลปวัฒนธรรม อันครบถ้วน ทุกสาขา ที่สืบทอดกันมา แต่บรรพกาล สิ่งเหล่านี้ เป็นสมบัติอันล้ำค่า เป็นนิมิตหมายสำคัญอย่างยิ่ง ที่แสดงให้เห็นความเป็นชาติไทย คนไทย ซึ่งแตกต่างจากชาติอื่น คนอื่น จึงเป็นสิ่ง ที่คนไทยพึงศึกษา ให้เห็นแจ้งถึงคุณค่า และพยายามถนอมรักษาไว้ด้วยความรู้ ความสามารถ และความฉลาด รอบคอบ เพื่อมิให้ต้องสูญหาย และแปรสภาพไปในทางเสื่อม ในการ นี้ทุกคนจะต้องหมั่นใส่ใจ และตระหนักว่าการศึกษาและรักษาวัฒนธรรมไทย แท้จริง คือ การ จรรโลงรักษาอิสรภาพและความเป็นไทยและคน ไทยแต่ละคนไว้นั่นเอง

สรุปได้ว่า วัฒนธรรมมีความสำคัญมากคือ ทั้งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอดีต สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรม เอกลักษณ์ของชนชาติต่าง ๆ ทั้งการกำเนิดและการธำรงรักษา ชาติไว้ได้ ก็ต้องธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประจำชาตินั้น ๆ ด้วย

1. แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้เสนอแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรม ไว้ ดังนี้

1.1 วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตและวิถีชุมชน ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็นเจ้าของ วัฒนธรรมของตนเอง หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง และกลไกในระดับท้องถิ่น เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่น สามารถประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างมี สักดิ์ศรี

1.2 สภาพการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นแต่ละแห่งที่ผ่านมา อยู่ในสภาพ ต่างคนต่างทำตามลำพังตัวเอง ขาดการประสานงาน การร่วมมือ ตลอดจนการรวมพลังอย่างเป็น ระบบ เป็นเหตุให้ศักยภาพในการดำเนินงานวัฒนธรรมในภาพรวมไม่เข้มแข็ง เท่าที่ควร จำเป็นต้อง ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวทางวัฒนธรรม

1.3 สังคมในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว มากอิทธิพลของเทคโนโลยีการคมนาคมที่ก้าวหน้า ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างไร้พรมแดน วัฒนธรรมจากโลกภายนอกหลั่งไหลเข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว และรุนแรงยิ่งขึ้นทุกวัน ประชาชน ส่วนใหญ่ตกอยู่ในภาวะสับสน การเลือกสรรกลั่นกรองและการปรับปรุงทางวัฒนธรรมไม่สามารถ ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 วัฒนธรรมประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่สังคมโลก ยอมรับได้มากที่สุด รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มีเจตนารมณ์ในการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.5 ทุกภูมิภาคของประเทศไทยอุดมสมบูรณ์มั่งคั่ง ไปด้วยทรัพยากรทางวัฒนธรรมอันล้ำ ค่า เป็นมรดกตกทอดสั่งสมจากบรรพบุรุษหลายยุคหลายสมัยเป็นสิ่งที่สร้างความภูมิใจให้กับ สังคมไทย และชาวโลกจำเป็นต้องสร้างเสริมจิตสำนึกให้ประชาชนคนไทยทั้งประเทศตระหนักใน คุณค่า และร่วมมือกันบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าไว้เป็นสมบัติประจำชาติ และเป็น มรดกโลกสืบไป

1.6 ท้องถิ่นแต่ละจังหวัด ควรมีอิสระในการคิด และการปฏิบัติการกิจทางวัฒนธรรมของ ท้องถิ่น โดยท้องถิ่นและเพื่อท้องถิ่น

1.7 องค์กรทางวัฒนธรรม สามารถทำหน้าที่เป็นองค์กรกลาง สำหรับคนทุกสาขาอาชีพ ได้ ดีที่สุด เพราะวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมร่วมกันของคนในสังคมและเป็นสายใยเชื่อมโยงให้สมาชิก สังคมทุกหมู่เหล่าเข้าเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน

สรุปได้ว่า แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมได้ให้ แนวคิดพื้นฐานไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตและวิถีชุมชน ประชาชนในกลุ่มท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็น เจ้าของวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งจะต้องช่วยกันรักษาวัฒนธรรมของตนเองในสภาวะปัจจุบันที่มีการ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและอิทธิพลของเทคโนโลยี การคมนาคม ที่ก้าวหน้า และสภาพปัญหาต่าง ๆ หน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน และให้ท้องถิ่นมีอิสระในการคิดและปฏิบัติการกิจ ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยท้องถิ่นและเพื่อท้องถิ่น

2. แนวคิดการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

ในการส่งเสริมวัฒนธรรมนั้นในสมัยก่อนๆเป็นหน้าที่ของประมุขของชาติเป็นผู้นำใน การผดุงรักษา ต่อมาได้มีการผลิตเปลี่ยนแปลงประมุขหรือผู้นำของรัฐ วัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องเป็นไป ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของประมุขของสังคมด้วย โดยวางนโยบายของผู้ในแต่ละยุคสมัย สิ่งใดที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ก็สามารถดำรงอยู่ได้ สิ่งใดที่ไม่เป็นที่นิยมยอมรับก็จะสลายไปหรือ เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคม วัฒนธรรมนั้นจะมีรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามความนิยม

ยอมรับของสังคม เราต้องยอมรับว่าวัฒนธรรมนั้นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมประเภทหนึ่งที่มาพร้อมกับมนุษย์

ฉะนั้นจึงทำให้มีนโยบายการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ซึ่งในอดีตนั้นพระมหากษัตริย์เป็นผู้กำหนดนโยบาย ส่วนในสมัยปัจจุบันส่วนใหญ่มักขึ้นอยู่กับผู้นำของสังคมหรือผู้นำชุมชน ซึ่งแต่ละสังคมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยบางอย่างบางประการที่แต่ละสังคมประสบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความจำเป็นและสภาพแวดล้อมของแต่ละสังคม

2.1 นโยบายของรัฐ ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับนโยบายหลักหรือนโยบายตามที่ประมุขของรัฐบาลหรือรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่บริหารประเทศแต่ละคณะเป็นผู้กำหนดขึ้นมา เพื่อเป็นแนวในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่วางไว้ และมีการชักชวนประชาชน

ให้มีความเห็นคล้อยตาม เพื่อดำเนินตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลมองเห็นว่า

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของชาติ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศ จึงกำหนดเป็นนโยบายเพื่อยึดเป็นแนวในการบริหารงานของรัฐ เพื่อผลอันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชาติ อันเป็นเครื่องแสดงให้เป็นที่ปรากฏและเป็นเอกภาพและความสามัคคีเป็นปึกแผ่นของประชาชนในชาติ

รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติก่อตั้งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติแล้ว รัฐได้ให้ความสำคัญเรื่องวัฒนธรรมมาก เพราะถือว่าวัฒนธรรมนั้นเป็นสัญลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องแสดงให้เห็นเอกลักษณ์อันเป็นแบบอย่างทางพฤติกรรมของชาติ รัฐบาลได้ออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2524 มีอยู่ 5 ประการ คือ

1) ส่งเสริมการบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทยทุกด้าน ให้เจริญด้วยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาและพัฒนาวัฒนธรรมไทยให้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการป้องกันประเทศ ป้องกันการทำลายวัฒนธรรมและศาสนา และทำนุบำรุงศาสนาให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นหลักในการพัฒนาจิตใจประชาชน

2) เผยแพร่วัฒนธรรมในทุกด้านนำไปสู่ประชาชนถึงขั้นปฏิบัติให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อเอกลักษณ์ศักดิ์ศรี ความสามัคคีและความมั่นคงของชาติตลอดจนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

3) ส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นบ้านและวัฒนธรรมของกลุ่มชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน มีความเข้าใจ เห็นคุณค่าและยอมรับวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการ

ผสมผสานทางวัฒนธรรมอันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในชาติ และมีความรักหวงแหน วัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

4) สนับสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ รวมทั้งรู้จักเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างชาติเผยแพร่เข้ามาในประเทศไทย หรือผลจากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยนำมาถ่วงกรองปรับปรุงคัดแปลงให้เหมาะสมกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยและความมั่นคงของชาติ

5) สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยการระดมสรรพกำลังทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรักษา ส่งเสริมวัฒนธรรมให้มั่นคงเป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนการร่วมกัน แก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

2.2 การชักชวนประชาชนให้ยินดีปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ เป็นวิธีการหนึ่งในการที่จะให้ประชาชนยอมรับและปฏิบัติตามวัฒนธรรมอันเป็นนโยบายของรัฐ และเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญยิ่งของชาติ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม ทำการเผยแพร่และประสานงานวัฒนธรรมแก่ประชาชน ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ตลอดจนการพิจารณาให้การอุดหนุนและกำลังใจแก่หน่วยงานที่จะดำเนินการด้านวัฒนธรรมแก่ส่วนรวมในรูปของการผลิตสื่อทัศนูปกรณ์ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ตลอดจนการดำเนินการฝึกอบรมผู้ที่มาทำงานด้านวัฒนธรรมไทย ในขณะเดียวกันรัฐต้องมีเป้าหมายที่แน่นอน มีการกระทำที่ต่อเนื่องที่สามารถสานต่อนโยบายของรัฐ เพื่อประชาชนได้เกิดความรู้สึกยินดีในการปฏิบัติ (ปัจจุบันมีหลายรูปแบบที่ไม่เป็นไปตามนโยบายที่รัฐประกาศใช้ เช่น การเข้าแถวติดต่อราชการ การละเลยการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการโดยสารรถประจำทาง ความมั่งคั่งทั้งขยะ ไม่เป็นที่เป็นทาง เป็นต้น) ในกรณีเช่นนี้ ต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบติดตามผลการปฏิบัติ และควรมี การรณรงค์ให้มีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐอย่างสม่ำเสมอ

วิธีการที่รัฐมักใช้ในการชักชวนประชาชนให้ปฏิบัติตาม ส่วนใหญ่มักใช้สื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เสนอต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนเกิดอารมณ์ร่วมและประพฤติปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ วิธีการเช่นนี้ จะเห็นได้จากการที่รัฐประกาศเชิญชวนให้ประชาชนปฏิบัติตามในรูปแบบต่างๆ เช่น

- คุณธรรม 4 ประการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

1. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตนเอง ที่จะประพฤติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ และเป็นธรรม (สัจจะ)
2. การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น (ทมะ)
3. การอดทน อดกลั้น และอดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริตไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด (ขันติ)
4. การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง (จาคะ)

- ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

1. พึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ
2. ประหยัดและออม
3. มีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย
4. ปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
5. มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

สรุปได้ว่าแนวความคิดการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยนั้น นับว่ามีความสำคัญมาก เพราะวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตและวิถีชุมชน ประชาชนในกลุ่มท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งจะต้องช่วยกันรักษาวัฒนธรรม เพื่อบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทยทุก ๆ ด้านให้เจริญยิ่งขึ้น

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ

2.4.1 หลักการปกครองท้องถิ่น (Local Government) การปกครองท้องถิ่น (Local Government) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การปกครองท้องถิ่นโดยรัฐบาล (Local State Government) เป็นการปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางมอบหมายให้หน่วยการปกครองของรัฐปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลท้องถิ่น หน่วยงานปกครองของการปกครองท้องถิ่นประเภทนี้ ไม่ได้มีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Non-representative Bodies) มีผู้บริหารมาจากการแต่งตั้งของรัฐ ตัวอย่างเช่น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ จังหวัด และอำเภอ และการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง (Local Self Government) เป็นการปกครองที่รัฐกระจายอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหาร (Political and Administration Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเอง หน่วยการปกครองของการปกครองท้องถิ่นประเภทนี้มีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Representative Bodies) ซึ่งตั้งขึ้นโดย

กฎหมายของรัฐและมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นที่จะกล่าวต่อไปนี้ จึงเป็นการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง (Local Self Government)

2.4.2 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร ได้สรุปแนวความคิดของนักวิชาการและนักปกครองที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า คำนิยามความหมายของการปกครองท้องถิ่น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้ส่วนใหญ่มีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกันจะต่างคือสำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

Daniel Wit ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน

William V. Holloway ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

John J. Clarke ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะและหน่วยการปกครอง ดังกล่าวนี้อาจตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Haris G. Montagu ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระ พร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

Emile J. Sady ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมายและมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจการในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งอำนาจจัดเก็บภาษี เจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ดังกล่าวอาจได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งโดยท้องถิ่นก็ได้

William A. Robson ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครอง ซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่น นั้น ๆ

วิญญู อังคนารักษ์ ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ในรูปลักษณะการกระจายอำนาจ ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครอง และบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ให้งานดำเนินไปอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพ และนำประสิทธิผลตรงกับความต้องการของประชาชน โดยเหตุผลที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเอง และมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร

ชูศักดิ์ เทียงตรง ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาล กลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจ ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ และอาณาเขตของตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดการทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของตนเอง

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองระดับรองของรัฐ ซึ่งรัฐจัดทำขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปกครองทั้งทางการเมืองและทางการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามความมุ่งหมายของท้องถิ่นนั้น ๆ ในภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องของการจัดการปกครองท้องถิ่น มีแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจว่า การที่รัฐส่วนกลางพยายามที่จะมอบหมายอำนาจหน้าที่และความสามารถดำเนินการให้หน่วยงานระดับล่าง คือ ภูมิภาคและท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ รวมทั้งอำนาจตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการได้ด้วยตนเอง โดย “การกระจาย

อำนาจ” ในที่นี้มีความหมายทั้งมิติในทางบริหารและมิติในการปกครอง ในการบริหารหมายถึง การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจดำเนินการให้แก่หน่วยงานระดับรอง ๆ ลงไป หรือหน่วยงานอื่นมีอำนาจตัดสินใจและดำเนินการได้เปิดเสรีด้วยตนเอง ส่วนในทางการปกครอง หมายถึง การโอนกิจการบริหารสาธารณะบางอย่างของรัฐหรือองค์การปกครองในส่วนกลางไปให้ท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติจัดทำแทนโดยอิสระ โดยอยู่ภายใต้การควบคุม กำกับ ดูแลของส่วนกลาง

2.4.3 หลักการกระจายอำนาจทางการปกครอง (Decentralization)

การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) หมายถึง การที่รัฐบาลกลางยินยอม มอบอำนาจ (Devolution) การปกครองและการบริหารในกิจการต่าง ๆ ให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ดำเนินการปกครองตนเอง (Local Self Government) โดยประชาชนท้องถิ่นจะเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหารในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่นตนเอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองจึงมีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Representative Bodies) มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น การจัดระเบียบบริการราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยซึ่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล การกระจายอำนาจการปกครองมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลแยกออกจากรัฐบาลกลาง
2. มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน
3. มีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย
4. มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเองไม่ขึ้นกับการบังคับบัญชาของรัฐบาลกลาง

5. มีงบประมาณ รายได้และทรัพย์สินเป็นของตนเอง

จะเห็นว่าการกระจายอำนาจมีจุดแข็ง 4 ประการ คือ

1. ทำให้เกิดการสนองตอบความต้องการของประชาชนท้องถิ่นได้ดีขึ้นเพราะว่าผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งย่อมทราบความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่นได้ดี

2. ทำให้การดำเนินกิจการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายไม่ต้องขอคำปรึกษาหรือขอความเห็นชอบจากส่วนกลาง

3. ทำให้แบ่งเบาระของรัฐบาลกลาง

4. ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสนใจรู้จักรับผิดชอบในการปกครองท้องถิ่นของตนเองเพราะประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนได้เสียโดยตรงในการดำเนินกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนจุดอ่อนของการกระจายอำนาจก็คือทำให้รัฐบาลเสียเอกภาพและเป็นภัยต่อความมั่นคง

ประเด็นของการปกครองท้องถิ่น จากการศึกษาจากทฤษฎีและแนวคิดของนักวิชาการ ซึ่งสรุปความเป็นมาของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

แนวคิดแรก มีความคิด ความเชื่อและมีแนวการพิจารณาที่แลเห็นว่าการปกครองท้องถิ่นของทุกประเทศมีความจำเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณ และอาจมีมาตั้งแต่มนุษย์ได้ก่อตั้งสังคมการเมืองขึ้นในโลก เช่น มีมาตั้งแต่สมัยกรีก สมัยโรมัน หรือสมัยก่อนหน้านั้น ซึ่งอาจมีความเจริญรุ่งเรืองในบางสมัย และอาจมีความตกต่ำในบางยุคสมัย ครอบคลุมถึงปัจจุบัน

แนวคิดที่สอง พิจารณาในทางตรงกันข้ามว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นผลผลิตของรัฐใหม่ (Modern State) คือ ถือกำเนิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และมีพัฒนาการอย่างมากในห้วงเวลาที่ประเทศมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นสำคัญอีกด้วย

แนวคิดที่สอง พิจารณาในทางตรงกันข้ามว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นผลผลิตของรัฐใหม่ (Modern State) คือ ถือกำเนิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และมีพัฒนาการอย่างมากในห้วงเวลาที่ประเทศมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นสำคัญอีกด้วย

ในประวัติศาสตร์โลกตะวันตก มีแนวคิดที่แตกต่างกันถึง 3 สำนัก ดังนี้

สำนักแรก เป็นแนวคิดของฝ่ายคัดค้านการปกครองตนเองของท้องถิ่น โดยเห็นว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นหลักการที่ขัดขวางระบอบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้ง

สำนักที่สอง เห็นด้วยกับหลักการประชาธิปไตย ได้แก่การปกครองโดยเสียงข้างมาก (Major Rule) และความเสมอภาค (Equality) ไม่อาจตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของการปกครองท้องถิ่นได้ เพราะการปกครองท้องถิ่นมีลักษณะคับแคบเห็นแก่ท้องถิ่นเป็นหลัก (Parochial) หลากหลาย (Diverse) มีแนวโน้มเป็นคณาธิปไตย (Potentially Oligarchic) และมีลักษณะฉ้อฉล (Corrupt)

สำนักที่สาม เห็นว่าระบอบประชาธิปไตยกับการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวพันกันอย่างยิ่ง ประชาชนต้องมีเสรีภาพ ประชาชนซึ่งเสียภาษีต้องมีสิทธิมีเสียงในการบริหารบ้านเมือง ต้องรู้ว่าผู้บริหารจะทำอะไร ผู้บริหารควรปรึกษาหารือกับประชาชนในกิจการสาธารณะต่าง ๆ และไม่ว่า

ประชาชนจะอยู่ในเมือง หรือหมู่บ้านล้วนแต่มีเสรีภาพในการบริหารท้องถิ่นเพื่อผลประโยชน์ของท้องถิ่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมายทั้งทางการเมืองและการบริหาร ในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเอง โดยมีองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกออกจากรัฐบาลกลางเป็นผู้ดำเนินงาน มีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรเป็นของตนเองและคณะผู้บริหารจัดการ มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ในท้องถิ่นนั้น ๆ การกระจายอำนาจการปกครองดังกล่าวก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองที่เรียกว่า การปกครองท้องถิ่น มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรของประชาชนเป็นผู้ดำเนินงานเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

2.4.4 หลักการแห่ง พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 284 ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดสาระสำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง
2. การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ
3. การจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติโดยมีจำนวนเท่ากัน ทำหน้าที่ตามข้อ 1 และข้อ 2 ข้างต้น

โดยมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 กำหนดให้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเวลาที่กำหนด 4 ปี ได้แก่ ภารกิจที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และภารกิจที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

2. กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

3. กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

4. กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่นให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2549 ให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบและร้อยละสามสิบห้าตามลำดับ

5. การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

โดยสรุป เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล สืบเนื่องจากประเทศไทย ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ประเภท คือ การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่ฐานะเทียบเท่ากรม การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย จังหวัดและอำเภอ และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรูปแบบ 5 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และ องค์การบริหารส่วนตำบล

ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล มีหลักการและเหตุผลของการจัดตั้ง กล่าวคือ โดยที่ สภาตำบลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน จึงได้มีการปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบล ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบลซึ่งมี

รายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นให้สอดคล้องกับกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนการบริหารงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจ

การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารด้วยตนเอง มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Harus G. Montagu ได้ให้ความหมายว่า การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่น ได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบ ซึ่งปลอดจากการควบคุมของหน่วยการบริหารส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคแต่ตั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ต้องอยู่ภายใต้บังคับอำนาจสูงสุดของรัฐอยู่ มิได้เป็นรัฐอิสระรัฐใหม่ตั้งแต่อย่างใด

ประหยัด หงส์ทองคำ ได้กล่าวว่า หลักการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย คือ

1. การปกครองท้องถิ่นนั้น หมายถึง การปกครองชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจจะมีลักษณะแตกต่างกันด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย แบบนครหลวง แบบเทศบาล แบบสุขาภิบาล หรือ แบบองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มีลักษณะแตกต่างกัน

2. การปกครองชุมชนที่ เรียกว่า เป็นการปกครองท้องถิ่นนั้น องค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม หมายความว่าอำนาจขององค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การอย่างแท้จริง ถ้าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจน้อยเกินไปไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและท้องถิ่นได้สมเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นในทางกลับกันถ้าองกรปกครองท้องถิ่นมีอำนาจมากเกินไปจนไม่มีขอบเขตอะไรมาจำกัดได้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะมีสภาพเป็นรัฐที่มีอำนาจอุปโดย อันมีผลทำให้ประเทศหรือรัฐก็จะมีสภาพแตกแยกได้

---

⁵บุญอริ ยีหมะ, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550), หน้า 83-97.

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่ดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายนี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ด้วยกันคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะ ตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อใช้บังคับแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น เช่น ข้อบัญญัติเทศบาล ข้อบังคับสุขาภิบาล และสิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

4. องค์กรที่จำเป็นในการปกครองตนเอง (Necessary Organization) เป็นกรปกครองตนเองของท้องถิ่น โดยทั่วไปแล้วแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชนเป็นหัวใจที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความสามารถ ความเสถียรของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ⁶

หลักการสำคัญของการให้อำนาจแก่ประชาชนปกครองตนเอง ที่เป็นระบบการปกครองท้องถิ่นนั้นประกอบด้วย

1. ต้องจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเองด้วยการเป็น ผ่านนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น

2. ต้องมีองค์กรที่สำคัญ ซึ่งหมายถึงสภาท้องถิ่น (Local Council) เพื่อเป็นสถาบันในการที่แสดงถึงเจตจำนงของคนในท้องถิ่น

3. ต้องมีเขตพื้นที่ (Territory) ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มิหน้าที่กำหนดไว้ให้โดยกฎหมายและเขตพื้นที่นี้จะต้องสอดคล้องกับงบประมาณหรือรายได้เพื่อการบริหารการปกครองตนเองอย่างเพียงพอ

4. ต้องให้ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการบริหารปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ มีสภาพนิติบุคคลเพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง

5. ต้องให้หน่วยงานปกครองที่จัดตั้งขึ้นมีรายได้ (Revenue) มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณ (Budget) เพื่อการบริหารในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้

⁶สถาบันดำรงราชานุภาพ, “ปัญหาการบริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบล”, รายงานการวิจัย, (กองวิชาการแผนงาน : สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง), 2539, หน้า 14-15.

6. ต้องไม่ให้นโยบายการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ อยู่ในสายการบังคับบัญชาหรืออยู่ภายใต้
อำนาจการปกครองบังคับบัญชาของนโยบายการปกครองตนเอง (Autonomy)

7. ต้องมีตราอำนาจข้อบัญญัติท้องถิ่นให้มีอำนาจบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย (Law
Enforcement) ของท้องถิ่น และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมาย
บัญญัติให้อำนาจไว้

8. ต้องให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นสถาบันทางการเมือง การปกครองระดับ
ท้องถิ่นและจะต้องได้รับการสนับสนุน (Support) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political
Participation) ของประชาชนในท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ อธิบาย “แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญกับ
การกระจายอำนาจปกครองไปสู่ท้องถิ่น รวมทั้งยังกำหนดว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญกับท้องถิ่น
ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล
การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะทั้งหลาย โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแล
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมายและเพื่อกระจายอำนาจให้แก่
ท้องถิ่นเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ผลดังกล่าวมีส่วนทำให้ต้องมีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญในการ
กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองท้องถิ่น
และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐ
กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงภาระหน้าที่ของ
รัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จ
มีกระบวนการที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น”

กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้ยึดหลักการและ
สาระสำคัญ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารการจัดการ คือ มีอิสระใน
การกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังของ
ตนเอง

2. ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารส่วนท้องถิ่น คือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของตนมากขึ้น โดยปรับบทบาทและภารกิจของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค และเพิ่มบทบาทในส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน

3. ด้านประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบเป้าหมายของแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งสิ้น 5 ประการ คือ

3.1 ให้มีการโอนถ่ายภารกิจในการจัดบริการสาธารณะรัฐ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบการให้บริการสาธารณะของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้ชัดเจน โดยให้ดำเนินการภายใน 4 – 10 ปี ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่อย่างเหมาะสม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รัฐบาลในปี พ.ศ. 2544 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 และให้ปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลภายในไม่เกิน พ.ศ. 2549 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 โดยเพิ่มสัดส่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสม

3.3 การจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปีส่วนที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.4 จัดระบบของการถ่ายโอนบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่

3.5 ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการถ่ายโอน อำนาจและหน้าที่

สรุปก็คือ การศึกษาความพึงพอใจของบุคคลต่อสิ่งใด ๆ นั้นจำเป็นต้องพิจารณา ก่อนข้างละเอียด ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสามารถเป็น ได้ทั้งปัจจัยที่ทำให้เป็นปัจจัยเหตุและผล ดังนั้นในส่วนผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่จึงควรเห็นผลการให้บริการที่ทำให้ผู้รับบริการมีผลสัมฤทธิ์ตามที่เขาต้องการ และทำให้เกิดความรู้สึกว่าผู้ให้บริการให้การยอมรับ ประทับใจ จึงจะทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจและสนใจเต็มใจหรือต้องการให้ความร่วมมือในฐานะทวิภาคีต่อไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพจน์ วิโรจน์รัตโนดม ทำการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของนักวิชาการวัฒนธรรมสังกัดงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักวิชาการวัฒนธรรมส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี การปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพศชายมีการปฏิบัติงานมากกว่าเพศหญิง ปัญหาการปฏิบัติงานคือปัญหา นโยบายและแผนไม่ชัดเจนเพราะผู้บริหารและผู้ปฏิบัติในท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญ โดยเฉพาะด้านศิลปะและวัฒนธรรมและด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น⁷

อำนาจ คนสะอาด ทำการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนในการจัดบริการสวัสดิการสังคม ตำบลสันติสุข อำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา การศึกษา ของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชน⁸

วรพงษ์ ปันทองศรี ทำการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลสันป่าตอง ภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจระดับมาก ด้านการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านที่เหลือเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารงานในเทศบาล ด้านการจัดหารายได้ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน⁹

⁷สุพจน์ วิโรจน์รัตโนดม, "ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของนักวิชาการวัฒนธรรมสังกัดงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่", สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 91 หน้า.

⁸อำนาจ คนสะอาด, "ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนในการจัดบริการสวัสดิการสังคม ตำบลสันติสุข อำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่", สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 99 หน้า.

⁹วรพงษ์ ปันทองศรี, "ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่", สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2550, 70 หน้า.

อรรถกร เจริญรบ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขาเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการให้บริการของพนักงาน ลูกค้าผู้ใช้บริการ ได้รับความพึงพอใจจากการให้บริการของพนักงานจำนวนมาก ซึ่งลูกค้าผู้ใช้บริการจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอันมาก ส่วนในด้านความสะดวกในการรับบริการ ลูกค้าผู้ใช้บริการ มีความพึงพอใจสูงส่วนด้านการบริการด้านข้อมูลข่าวสาร ลูกค้าผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง¹⁰

ชาติเชื้อ รัตนมณี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะกรรมการบริหารระดับการปฏิบัติสูงสุดอยู่ที่การเข้าร่วมประชุมสภาหน้าที่หลักที่แท้จริงคือ การพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อบังคับร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีกลับให้ความสำคัญน้อยที่สุด นอกจากนี้ หน้าที่หลักขององค์การบริหารส่วนตำบลสมาชิกยังให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมายมากที่สุด¹¹

พระมหาสุริยา ชุตินุรโร (ทองบ่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร พบว่า การศึกษาระดับมัธยมและอาชีพการเกษตรมากกว่าคนพบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทำเรือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากด้านการเสียดสต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลทำเรือ ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการเสียดสให้ความร่วมมือในการในกลุ่มอื่น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มพนักงานและกลุ่มประชาชนทั่วไป โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล ภาพรวมเกี่ยวกับบทบาท ด้านงบประมาณ การสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ การวางแผน การร่วมระดม การพิจารณาโครงการ การแก้ปัญหา การเป็นผู้นำพิธีการและด้านอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมกิจกรรมวันสำคัญของพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง เมื่อพิจารณาบทบาทเป็นรายด้าน พบว่า ต้องการให้ องค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวกับวิธีการ

¹⁰อรรถกร เจริญรบ, “ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขาเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย), 2549,90 หน้า.

¹¹ชาติเชื้อ รัตนมณี, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2541, 88 หน้า.

แก้ไขปัญหาและศึกษาปัญหาที่มีต่อการส่งเสริมกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เมื่อพิจารณา ปัญหา พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และการมีส่วนร่วมน้อย¹²

จิรวรรณ ปรีชา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า 1) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านความกตัญญูตเวที ด้านความเมตตากรุณา ด้านความเสียสละ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความประหยัด และด้านความรับผิดชอบ 2) นักเรียนเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมจริยธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05¹³

2.7 สรุปกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

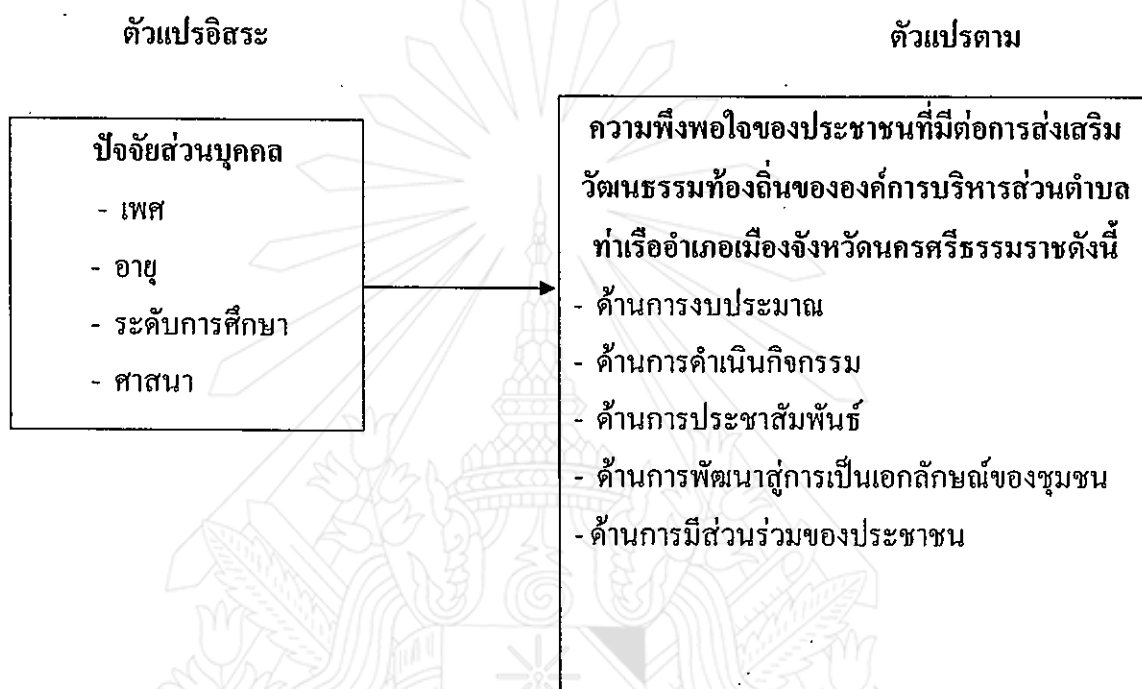
จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีของพรณี ช.เจนจิตร และแผนพัฒนาสามปีอบต.ท่าเรือ ผลงานวิจัยต่างๆหลายเล่ม นำมาผสมผสานสังเคราะห์ วิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานของผู้วิจัยปฏิบัติอยู่ สรุปได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยพบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และ

¹²พระมหาสุริยา ชุตินุช โร (ทองบ่อ), “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 110 หน้า.

¹³จิรวรรณ ปรีชา, “ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), 2551, 79 หน้า.

ศาสนา เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงเป็นรูปแบบ¹⁴ ได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นเอกลักษณ์ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

¹⁴ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ, “แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.2552-2554)”, นครศรีธรรมราช : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ, 2552, หน้า 2-3, (อัดสำเนา).

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยระเบียบวิธีวิจัยในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 3.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าเรือ จำนวน 22,163 คน
- 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 377 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก¹ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan² ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน

---

¹ส่งศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549), หน้า 64.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 58.

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อสอบถามข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านต่างๆ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้น้ำหนักมากน้อย เช่น 5 4 3 2 1 เกณฑ์การวัดระดับความสำคัญของปัจจัยตามหลักการของลิเคอร์ท (Likert' Five Rating Scale)³ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยแล้ว นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการแสดงออก ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เป็นคำถามปลายเปิด (Open End Question) เพื่อให้ผู้ตอบได้ตอบตามความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ

³บุญชม ศรีสะอาด, วิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2535), หน้า 99-100.

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 การสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดกรอบแบบสอบถาม
2. จัดสร้างแบบสอบถามตามกรอบที่กำหนด โดยพิจารณาเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ และลักษณะงานที่ศึกษา
3. นำแบบสอบถามไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ พร้อมขอคำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 การทดสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และหาความเชื่อถือได้ (reliability) ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ รวมทั้งตรวจสอบด้านภาษาที่ใช้ การวางรูปแบบ ข้อความต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวม IOC = 0.95 และค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อมีค่ามากกว่า 0.75 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเป็นที่ยอมรับในทางการวิจัยได้⁴

⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 45.

2. การทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) โดยนำแบบสอบถามดังกล่าวไปสอบถามประชาชนตำบลท่าไร่ที่มีสภาพใกล้เคียงกันจำนวน 50 คน หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หา ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach โดยคำนวณจากสูตร⁵ ดังนี้

$$a = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

a	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
$\sum s_i^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

การแปลความหมายว่าค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้ ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 เท่านั้น กล่าวคือ ถ้าเครื่องมือการวัดหรือแบบสอบถามใดมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบย่อมจะสามารถตอบคำตอบที่คงที่คะแนนจากผลสอบแต่ละครั้งก็จะคงที่ ทำให้ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จะใกล้เคียงกับ 1 หรือเท่ากับ 1 ในกรณีที่ไม่มีผลคลาดเคลื่อนเลย และในทางตรงกันข้ามแบบสอบถามใดที่ขาดความเที่ยง ค่าความเชื่อมั่นจะลดลงไปเรื่อยๆ จนเข้าใกล้ 0 (ศูนย์) และถ้าค่าความเชื่อมั่นเป็น 0 แล้ว ย่อมชี้ให้เห็นว่าแบบสอบถามนั้นไม่มีความเที่ยงเลย

ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องมีค่าที่คำนวณได้ ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป จึงถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้นๆ มีความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่จะเชื่อถือได้จริง

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.934 ถือได้ว่าเครื่องมือชุดนี้มีความน่าเชื่อถือที่ดีมีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

⁵ เรืองเคียงกัน.

1. นำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เพื่อขออนุญาตเพื่อขอเก็บข้อมูล แจกแบบสอบถามและกำหนดวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้ประสานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เพื่อเก็บรวบรวมและ ผู้วิจัยที่จะได้อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถามหรือตอบข้อซักถาม กรณีกลุ่มตัวอย่างมีความสงสัยในการตอบแบบสอบถาม

3. หลังจากอธิบายการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงมือตอบแบบสอบถามคืนและนำส่งผู้วิจัยด้วยตัวเอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามและผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะนำมาบันทึกข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติในการเก็บข้อมูลและจัดทำตารางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.6.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา อธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาข้อมูลประกอบตาราง

3.6.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือในด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านการงบประมาณ
- ด้านการดำเนินงานกิจกรรม
- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรโดยใช้ Z-test และ F-test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ LSD (Least Significant Difference)

3.6.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าความถี่(Frequency)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัย ได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.7.1 หาค่าร้อยละ (Percentage)⁶ เพื่อทราบถึงแบบสอบถามที่ได้รับคืน

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ของรายการทั้งหมด}} \times 100$$

3.7.2 หาค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) จากสูตร⁷ ดังนี้

$$(\bar{X}) = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมระหว่างความถี่กับคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}$$

3.7.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากสูตร⁸ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N^2}}$$

$$S.D = \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมระหว่างความถี่กับคะแนน}$$

$$\sum fx^2 = \text{ผลรวมระหว่างความถี่กำลังสองของคะแนน}$$

⁶ชานินทร์ ศิลป์จารุ, วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์พรีนท์, 2550), หน้า 152.

⁷สงศรี ชมภูวงศ์, การวิจัย, อ่างแก้ว, หน้า 70.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 74.

3.7.4 หาค่า การวิเคราะห์โดยหาค่า t-test จากสูตร⁹ ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (df = \infty)$$

$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างใน กลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่ 2

3.7.5 การหาค่า F-test โดยใช้สูตร¹⁰ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยกำหนดให้ F = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_b = ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม
(Between Mean Square)

MS_w = ผลรวมกำลังสองเฉลี่ยภายในกลุ่ม
(Within Mean Square)

โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกตามตัวแปรตาม ดังนี้

- ด้านการงบประมาณ
- ด้านการดำเนินกิจกรรม
- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	103	27.3
หญิง	274	72.7
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 274 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 30 ปี	59	15.6
31 – 40 ปี	123	32.6
41 – 50 ปี	108	28.6
51 ปีขึ้นไป	87	23.1
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมา มีอายุ 41 – 50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด มีอายุ 20 – 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา

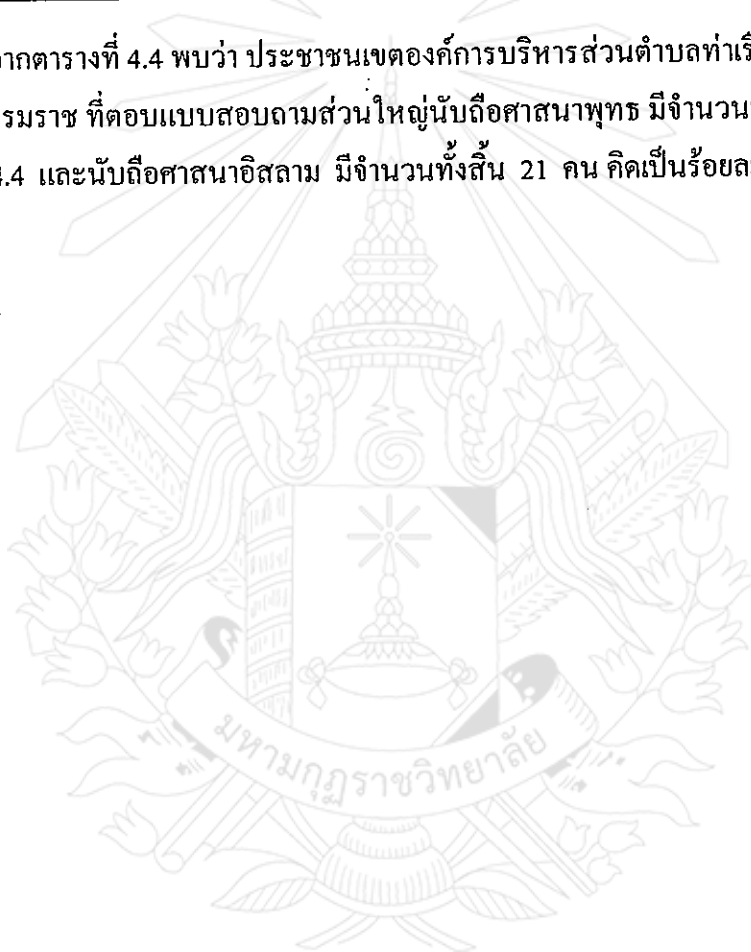
ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	61	16.4
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	217	57.6
อนุปริญญา/ปวส.,ปวท.	75	19.5
ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	24	6.5
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีจำนวนทั้งสิ้น 217 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมา การศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.,ปวท. มีจำนวนทั้งสิ้น 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศาสนาพุทธ	356	94.4
ศาสนาอิสลาม	21	5.6
ศาสนาคริสต์	-	-
รวม	377	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนทั้งสิ้น 356 คนคิดเป็นร้อยละ 94.4 และนับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนทั้งสิ้น 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริม
วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ
การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทุกด้าน

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการงบประมาณ	3.39	0.55	ปานกลาง
2	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.31	0.69	ปานกลาง
3	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.39	0.64	ปานกลาง
4	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.16	0.51	มาก
5	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.47	0.60	ปานกลาง
	รวม	3.45	0.41	ปานกลาง

จากตาราง ที่ 4.5 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ย
มากที่สุด รองลงมา คือด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการงบประมาณ ด้านการ
ประชาสัมพันธ์ และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการงบประมาณ

ที่	ด้านการงบประมาณ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณที่นำมาจัดงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอบต.	3.37	0.70	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์จากอบต.	3.63	0.82	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจากอบต. ในการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.48	0.89	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจต่อการจัดสรรงบประมาณด้านการช่วยเหลือในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.41	0.82	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจต่อการแสดงผลการปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของอบต.	3.07	0.81	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านงบประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้รับงบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์จาก อบต.มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจาก อบต.ในการส่งเสริมวัฒนธรรม การจัดสรรงบประมาณด้านการช่วยเหลือในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต. การได้งบประมาณที่นำมาจัดงานเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต. และการแสดงผลการปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของ อบต.มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการดำเนินกิจกรรม

ที่	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.32	0.96	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อบต.จัดขึ้น	3.46	0.83	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้มีการจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.27	0.92	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมของอบต. ซึ่งสามารถที่จะสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่น	3.25	0.92	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.16	0.93	ปานกลาง
	รวม	3.31	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการดำเนินกิจกรรมโดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.จัดขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประชาสัมพันธ์

ที่	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.46	0.82	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มีการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.36	0.80	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้ใช้สื่อต่างๆเช่นการโฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้านเพื่อประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	3.32	0.88	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้จัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.27	0.88	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์	3.32	0.96	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในวันสำคัญในการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และจัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

ที่	ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ารักท้องถิ่นของตน	4.21	0.73	มาก
2	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.72	0.94	มาก
3	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.32	0.76	มาก
	รวม	4.16	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนโดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความ คิดเห็นในการประชุมของการดำเนินกิจกรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นที่อบต.จัดขึ้น	3.44	0.80	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.55	1.00	มาก
3	ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.46	0.82	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานของการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่น	3.36	0.92	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตาม นโยบายการจัดกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นของ อบต.	3.42	0.89	ปานกลาง
	รวม	3.47	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต. และการเปิด โอกาสได้เข้าร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริม
วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจโดยรวมของ
ประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการงบประมาณ	3.39	0.52	ปานกลาง	3.39	0.57	ปานกลาง
2	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.30	0.69	ปานกลาง	3.32	0.69	ปานกลาง
3	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.36	0.61	ปานกลาง	3.40	0.65	ปานกลาง
4	ด้านการพัฒนาสู่การเป็น เอกลักษณ์ของชุมชน	4.13	0.48	มาก	4.17	0.52	มาก
5	ด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	3.51	0.55	มาก	3.45	0.62	ปานกลาง
	รวม	3.54	0.40	มาก	3.55	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ โดยรวม เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมี
ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรม มี
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่

เพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด
รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจจากด้านการงบประมาณ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนก
ตามเพศ

ที่	ด้านการงบประมาณ	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ ที่นำมาจัดงานในการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นจากอบต.	3.47	0.73	มาก	3.33	0.69	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ การจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวัน สงกรานต์จากอบต.	3.60	0.77	มาก	3.64	0.84	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ ในการจัดงานลอยกระทงจากอบต. ในการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.41	0.78	มาก	3.50	0.92	มาก
4	ท่านพึงพอใจต่อการจัดสรร งบประมาณด้านการช่วยเหลือใน การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต.	3.48	0.81	มาก	3.39	0.82	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจต่อการแสดงผลการ ปฏิบัติงานในส่วนของ การจัดสรร งบประมาณของอบต.	3.01	0.76	ปานกลาง	3.10	0.83	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.52	ปานกลาง	3.39	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
ตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ โดยรวม เพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า การได้งบประมาณในการอาบน้ำคนแก่ในวัน
สงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดสรรงบประมาณด้านด้านการช่วยเหลือในการ

ส่งเสริมวัฒนธรรม และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงานด้านการจัดสรรงบประมาณของอบต. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เพศหญิง พบว่า การจัดงบประมาณในการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดงบประมาณในการจัดงานลอยกระทง และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงานงบประมาณของอบต. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ ด้านการดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.21	0.95	ปานกลาง	3.36	0.95	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อบต.จัดขึ้น	3.42	0.89	มาก	3.48	0.84	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.24	0.91	ปานกลาง	3.28	0.96	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.31	0.92	ปานกลาง	3.23	0.93	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.21	0.89	ปานกลาง	3.14	0.98	ปานกลาง
	รวม	3.30	0.69	ปานกลาง	3.32	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยรวมเพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินกิจกรรมการต่างๆ และการดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เพศหญิง พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสนับสนุนด้านกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์
ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆในการ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.42	0.82	มาก	3.48	0.82	มาก
2	ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มีการได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.36	0.77	ปาน กลาง	3.36	0.81	ปาน กลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้ใช้สื่อต่างๆเช่นการ โฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้านเพื่อ ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	3.33	0.79	ปาน กลาง	3.32	0.91	ปาน กลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.34	0.80	ปาน กลาง	3.25	0.92	ปาน กลาง
5	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มีการประชาสัมพันธ์ ให้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมช่วยเหลืองาน สาธารณประโยชน์	3.22	0.97	ปาน กลาง	3.35	0.96	ปาน กลาง
	รวม	3.36	0.61	ปาน กลาง	3.40	0.64	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวม เพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวัน
สำคัญต่างๆมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และประชาชน
ได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมในการช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เพศหญิง พบว่า การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และจัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ามีรักท้องถิ่นของตนเพียงใด	4.18	0.68	มาก	4.17	0.76	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.66	0.87	มาก	3.74	0.96	มาก
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.32	0.75	มาก	4.32	0.76	มาก
	รวม	4.13	0.48	มาก	4.17	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยรวม เพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมของการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม และการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เพศหญิง พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมของการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม และการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการมีส่วนร่วม
ของประชาชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหาร
ส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ					
		ชาย			หญิง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมของการดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อบต.จัดขึ้น	3.51	0.82	มาก	3.41	0.80	มาก
2	ท่านพึงพอใจต่อการได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.65	0.95	มาก	3.52	1.02	มาก
3	ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.51	0.82	มาก	3.44	0.82	มาก
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานของการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.41	0.88	มาก	3.33	0.94	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายการจัดกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ อบต.	3.39	0.89	มาก	3.44	0.90	มาก
	รวม	3.51	0.55	มาก	3.45	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวม เพศชาย และเพศหญิงอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพศชาย พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นกับการได้เข้ามีส่วนร่วมกับการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรม และที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายการจัดกิจกรรมของ อบต. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เพศหญิง พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับการที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายของ อบต. และการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจโดยรวมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ											
		20 – 30 ปี			31 – 40 ปี			41 – 50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการงบประมาณ	3.44	0.58	มาก	3.36	0.51	ปานกลาง	3.41	0.58	มาก	3.38	0.57	ปานกลาง
2.	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.36	0.67	ปานกลาง	3.41	0.59	มาก	3.22	0.72	ปานกลาง	3.26	0.78	ปานกลาง
3.	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.34	0.70	ปานกลาง	3.33	0.57	ปานกลาง	3.38	0.71	ปานกลาง	3.51	0.60	มาก
4.	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.05	0.57	มาก	4.18	0.46	มาก	4.16	0.56	มาก	4.19	0.45	มาก
5.	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.45	0.59	มาก	3.43	0.55	มาก	3.52	0.70	มาก	3.49	0.54	มาก
	รวม	3.53	0.45	มาก	3.54	0.38	มาก	3.54	0.44	มาก	3.56	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมอายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี ถึง 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุระหว่าง 20-30 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการประชาสัมพันธ์มีความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ ด้านการงบประมาณ
ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านการงบประมาณ	ระดับความพึงพอใจ											
		20 - 30 ปี			31 - 40 ปี			41 - 50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณที่นำมาจัดงาน ในการดำเนินกิจกรรม ต่างๆ เพื่อ ส่ง เสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต.	3.45	0.67	มาก	3.36	0.70	ปาน กลาง	3.32	0.74	ปาน กลาง	3.37	0.70	ปาน กลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณการจัดงาน อาบนํ้าคนแก่ในวัน สงกรานต์จากอบต.	3.52	0.79	มาก	3.62	0.70	มาก	3.65	0.96	มาก	3.67	0.85	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณในการจัดงาน ลอยกระทงจากอบต. ใน การส่งเสริมวัฒนธรรม	3.49	0.91	มาก	3.31	0.77	ปาน กลาง	3.73	0.96	มาก	3.39	0.89	ปาน กลาง
4	ท่านพึงพอใจต่อการ จัดสรรงบประมาณด้าน การช่วยเหลือในการ ส่งเสริมวัฒนธรรมของ อบต.	3.49	0.95	มาก	3.49	0.76	มาก	3.29	0.82	ปาน กลาง	3.41	0.87	มาก
5.	ท่านพึงพอใจต่อการแถลง ผลการปฏิบัติงานในการ จัดสรรงบประมาณที่ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของอบต	3.30	0.79	ปาน กลาง	3.10	0.73	ปาน กลาง	2.98	0.86	ปาน กลาง	3.01	0.86	ปาน กลาง
	รวม	3.44	0.58	มาก	3.36	0.51	ปาน กลาง	3.41	0.58	มาก	3.38	0.57	ปาน กลาง

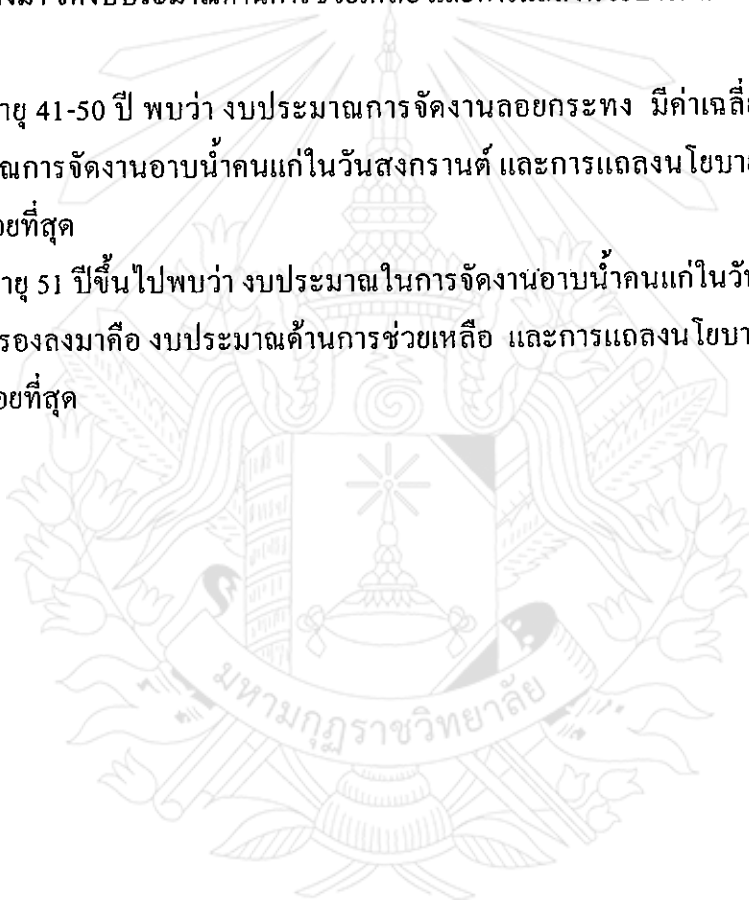
จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าเรือ ด้านการงบประมาณ โดยรวม อายุ 20-30 ปี 41-50 ปี อยู่ในระดับมาก อายุ 31-40 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 20-30 ปี งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงกับงบประมาณด้านการช่วยเหลือ และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่า งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา จัดงบประมาณด้านการช่วยเหลือ และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า งบประมาณการจัดงานลอยกระทง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงาน มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไปพบว่า งบประมาณในการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด รองลงมาคือ งบประมาณด้านการช่วยเหลือ และการแถลงนโยบายผลการปฏิบัติงาน มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ											
		20 - 30 ปี			31 - 40 ปี			41 - 50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมของ อบต.	3.27	1.01	ปานกลาง	3.37	0.98	ปานกลาง	3.30	0.88	ปานกลาง	3.31	0.99	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ อบต. จัดขึ้น	3.37	0.76	ปานกลาง	3.63	0.78	มาก	3.32	0.81	ปานกลาง	3.48	0.95	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับอบต. ที่ได้จัดให้มีการจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.40	0.79	ปานกลาง	3.33	0.83	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	3.26	0.97	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมของอบต. ซึ่งสามารถที่จะสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่นได้	3.33	0.83	ปานกลาง	3.31	0.83	ปานกลาง	3.19	0.93	ปานกลาง	3.14	1.02	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจกับอบต. ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.37	0.92	ปานกลาง	3.37	0.80	ปานกลาง	3.00	0.98	ปานกลาง	2.91	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.36	0.67	ปานกลาง	3.41	0.59	มาก	3.22	0.72	ปานกลาง	3.26	0.78	ปานกลาง

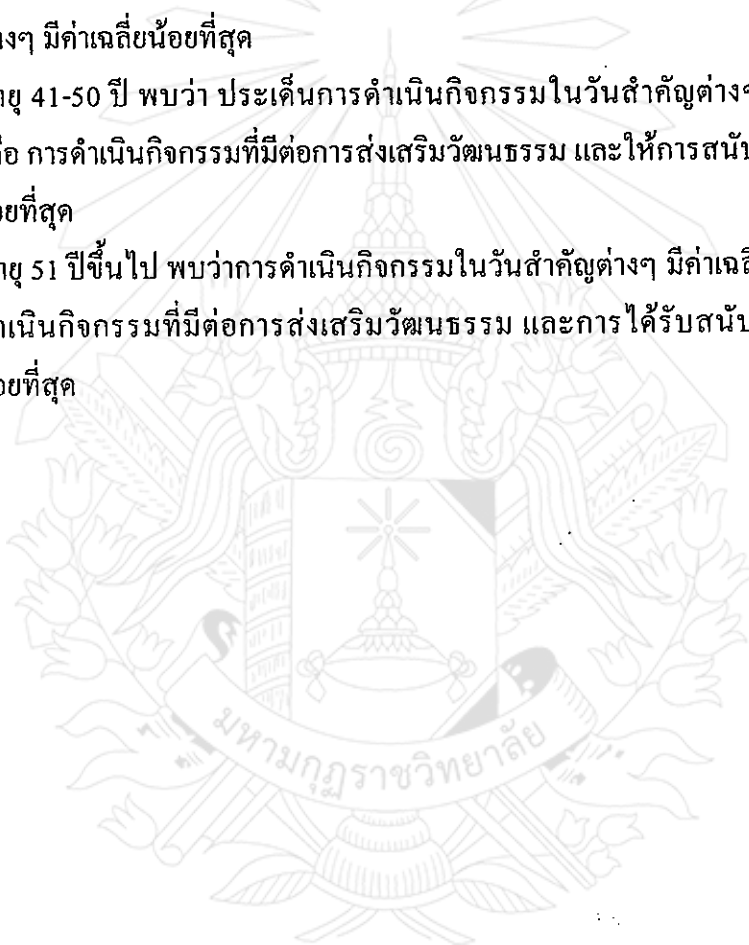
จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าเรือ ด้านการดำเนินกิจกรรม อายุ 20-30 ปีขึ้นไป โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 20-30 ปี พบว่า การจัดงานประเพณีมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆกับการที่ได้รับการสนับสนุน และการดำเนินกิจกรรมที่มี ต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมกับการ ได้รับการสนับสนุน และการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า ประเด็นการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม และให้การสนับสนุนด้านกิจกรรม มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่าการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม และการได้รับสนับสนุนด้านกิจกรรมมี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการประชาสัมพันธ์
 ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
 อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความพึงพอใจ											
		20 - 30 ปี			31 - 40 ปี			41 - 50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมวันสำคัญ ต่างๆ ในการส่งเสริม วัฒนธรรม	3.52	0.72	มาก	3.47	0.78	มาก	3.39	0.90	ปาน กลาง	3.51	0.84	มาก
2	ท่านพึงพอใจที่อบต.ที่จัด ให้มีการได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรม	3.55	0.87	มาก	3.34	0.77	ปาน กลาง	3.29	0.87	ปาน กลาง	3.36	0.68	ปาน กลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ ได้ใช้สื่อต่างๆ เช่น การ โฆษณาหอกระจายข่าว ของ หมู่บ้าน เพื่อ ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม	3.20	1.06	ปาน กลาง	3.26	0.85	ปาน กลาง	3.37	0.79	ปาน กลาง	3.44	0.87	มาก
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้ จัดให้มีการส่งเสริมการ ฝึกอบรม สัมมนา เกี่ยวกับวัฒนธรรม	3.13	1.02	ปาน กลาง	3.34	0.80	ปาน กลาง	3.20	0.90	ปาน กลาง	3.37	0.87	ปาน กลาง
5	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มี การส่งเสริมให้เข้าร่วม กิจกรรมช่วยเหลืองาน สาธารณประโยชน์	3.37	0.90	ปาน กลาง	3.20	0.87	ปาน กลาง	3.37	1.05	มาก	3.39	1.01	ปาน กลาง
	รวม	3.34	0.70	ปาน กลาง	3.33	0.57	ปาน กลาง	3.38	0.71	ปาน กลาง	3.51	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวม ด้านการประชาสัมพันธ์ อายุ 20-30ปี ถึง 51 ปี ขึ้นไป โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 20-30 ปี พบว่า การส่งเสริมให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม และการส่งเสริมด้านการฝึกอบรมสัมมนา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่า การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ได้รับข้อมูลข่าวสารกับการฝึกอบรมสัมมนา และการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมในการช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้เข้าร่วมกิจกรรมกับส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมกับการช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ และการส่งเสริมด้านการฝึกอบรมการสัมมนา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การได้เข้าร่วมกิจกรรม และการส่งเสริมให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาผู้การ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม อายุ

ที่	ด้านการพัฒนาผู้การเป็น เอกลักษณ์ของชุมชน	ระดับความพึงพอใจ											
		20-30 ปี			31-40 ปี			41-50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ารักท้องถิ่นของตน	4.20	0.82	มาก	4.21	0.71	มากที่สุด	4.18	0.71	มาก	4.26	0.75	มากที่สุด
2	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.59	1.11	มาก	3.70	0.86	มาก	3.79	1.00	มาก	3.75	0.83	มาก
3	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.28	0.81	มากที่สุด	4.48	0.73	มากที่สุด	4.22	0.76	มากที่สุด	4.22	0.72	มากที่สุด
	รวม	4.05	0.57	มาก	4.18	0.46	มาก	4.16	0.56	มาก	4.19	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน อายุ 20-30 ปี ถึง 51 ปี ขึ้นไป โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 20-30 ปี พบว่า การอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ได้มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่าการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า การอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือได้มีการพัฒนา ในการส่งเสริมวัฒนธรรม และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไปพบว่า มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ อาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการมีส่วนร่วม
ของประชาชนของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหาร
ส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	ระดับความพึงพอใจ											
		20 - 30 ปี			31 - 40 ปี			41 - 50 ปี			51 ปี ขึ้นไป		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามามี ส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ในการประชุมของการดำเนิน กิจกรรมวัฒนธรรมที่อบต. จัด ขึ้น	3.32	0.91	ปาน กลาง	3.46	0.68	มาก	3.53	0.92	มาก	3.39	0.73	ปาน กลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม วัฒนธรรมของอบต.	3.50	1.04	มาก	3.62	0.90	มาก	3.50	1.09	มาก	3.57	0.99	มาก
3	ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมวัฒนธรรมของอบต.	3.50	0.77	มาก	3.41	0.78	มาก	3.57	0.84	มาก	3.36	0.87	ปาน กลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต. มีการ เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ของการส่งเสริมวัฒนธรรม ของ อบต.	3.40	0.93	ปาน กลาง	3.26	0.81	ปาน กลาง	3.46	1.08	มาก	3.34	0.84	ปาน กลาง
5	ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วน ร่วมต่อการปฏิบัติตาม นโยบายการจัดกิจกรรมการ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของ อบต	3.44	0.93	มาก	3.36	0.74	ปาน กลาง	3.49	1.03	มาก	3.42	0.89	มาก
	รวม	3.45	0.59	มาก	3.43	0.55	มาก	3.52	0.70	มาก	3.49	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วน

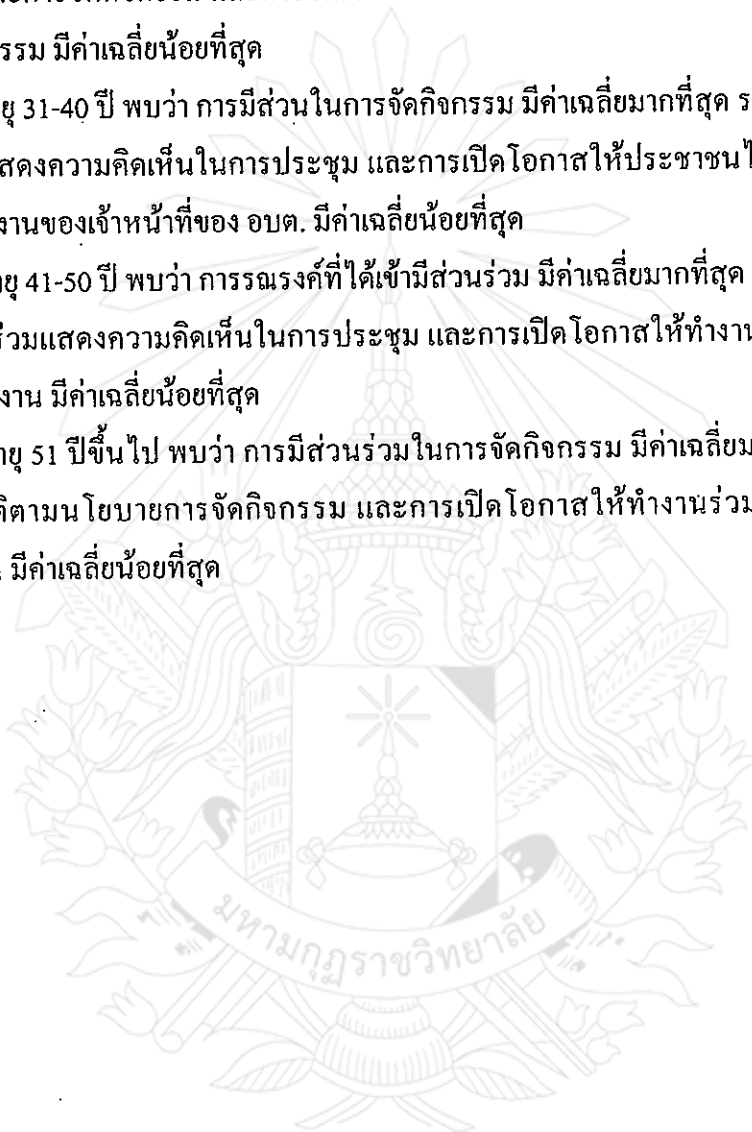
ด้าบลท่าเรือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน อายุ 20-30 ปี ถึง 51 ปี ขึ้นไป โดยรวม อยู่ในระดับ
มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุ 20-30 ปี พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและการ
รณรงค์ที่ได้เข้า มีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติ
ตามนโยบายการจัดกิจกรรม และการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมของการ
ดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 31-40 ปี พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การเข้ามี
ส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของ อบต. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 41-50 ปี พบว่า การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้
เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ใน
การปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ
การปฏิบัติตาม นโยบายการจัดกิจกรรม และการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการ
ปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวม ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ											
		ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อนุปริญญา/ปวส. ปวท.			ปริญญาตรี/สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการงบประมาณ	3.43	0.46	มาก	3.32	0.56	ปานกลาง	3.51	0.56	มาก	3.60	0.54	ปานกลาง
2.	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.40	0.69	ปานกลาง	3.31	0.64	ปานกลาง	3.22	0.72	ปานกลาง	3.26	0.78	ปานกลาง
3.	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.32	0.62	ปานกลาง	3.43	0.63	มาก	3.30	0.68	ปานกลาง	3.47	0.62	มาก
4.	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.99	0.40	มาก	4.18	0.53	มาก	4.17	0.50	มาก	4.34	0.45	มาก
5.	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.40	0.49	ปานกลาง	3.45	0.59	มาก	3.57	0.71	มาก	3.52	0.56	มาก
	รวม	3.51	0.38	มาก	3.54	0.39	มาก	3.56	0.46	มาก	3.63	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการงบประมาณ และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือด้านการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส.ปวท. พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการงบประมาณและด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการงบประมาณ
ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา

ที่	ด้านการงบประมาณ	ระดับความพึงพอใจ											
		ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อนุปริญญา/ปวส./ ปวท.			ปริญญาตรี/สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณที่นำมาจัดงาน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นจากอบต.	3.57	0.64	มาก	3.31	0.70	ปาน กลาง	3.40	0.78	ปาน กลาง	3.29	0.70	ปาน กลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณการจัดงาน อาบน้ำคนแก่ในวัน สงกรานต์จากอบต.	3.65	0.75	มาก	3.53	0.82	มาก	3.84	0.90	มาก	3.79	0.65	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับการได้ งบประมาณในการจัดงาน ลอยกระทงจากอบต.ในการ ส่งเสริมวัฒนธรรม	3.40	0.76	ปาน กลาง	3.34	0.88	ปาน กลาง	3.85	0.94	มาก	3.75	0.73	มาก
4	ท่านพึงพอใจต่อการจัดสรร งบประมาณด้านการ ช่วยเหลือ ในการส่งเสริม วัฒนธรรมของอบต.	3.45	0.69	มาก	3.41	0.85	มาก	3.49	0.89	มาก	3.16	0.63	ปาน กลาง
5	ท่านพึงพอใจต่อการแถลง ผลการปฏิบัติงานในส่วน ของการจัดสรรงบประมาณ ของอบต.	3.18	0.56	ปาน กลาง	3.08	0.84	ปาน กลาง	2.96	0.95	ปาน กลาง	3.04	0.69	ปาน กลาง
	รวม	3.43	0.46	มาก	3.32	0.56	ปาน กลาง	3.51	0.56	มาก	3.60	0.54	มาก

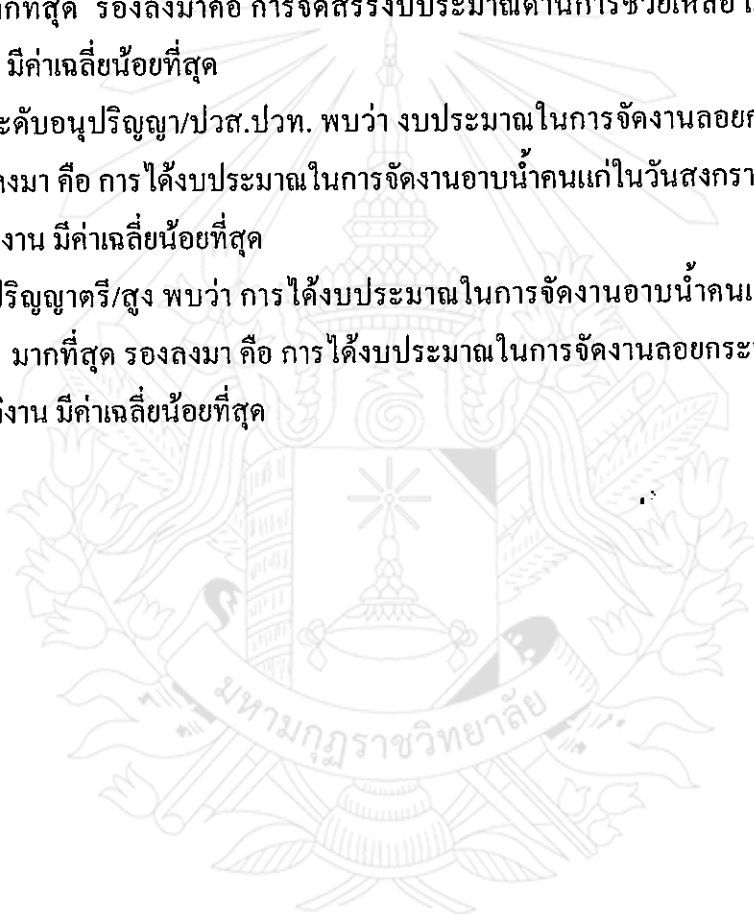
จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ ระดับการประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา/ปวส./ปวท. ปริญญาตรี/สูงกว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก ระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า การได้งบประมาณในการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ งบประมาณในการจัดงานเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม และการแสดงผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การได้งบประมาณในการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดสรรงบประมาณด้านการช่วยเหลือ และการแสดงผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. พบว่า งบประมาณในการจัดงานลอยกระทง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้งบประมาณในการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ และการแสดงผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ปริญญาตรี/สูง พบว่า การได้งบประมาณในการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด รองลงมา คือ การได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทง และการแสดงผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามการศึกษา

ที่	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ											
		ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อนุปริญญา/ปวส./ปวท.			ปริญญาตรี/สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการชักชวนให้เข้ามาส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมของอบต.	3.32	0.70	ปานกลาง	3.34	0.96	ปานกลาง	3.38	1.17	ปานกลาง	2.91	0.77	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมที่อบต.จัดขึ้น	3.59	0.88	มาก	3.41	0.84	มาก	3.57	0.85	มาก	3.29	0.55	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.การจัดการประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.42	0.93	มาก	3.26	0.84	ปานกลาง	3.22	1.10	ปานกลาง	3.12	0.89	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมของอบต.ซึ่งสามารถที่จะสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่นได้	3.42	0.95	มาก	3.20	0.93	ปานกลาง	3.13	0.89	ปานกลาง	3.00	0.83	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.26	0.94	ปานกลาง	3.21	0.93	ปานกลาง	2.96	0.99	ปานกลาง	3.08	0.77	ปานกลาง
	รวม	3.40	0.69	ปานกลาง	3.31	0.64	ปานกลาง	3.28	0.77	ปานกลาง	3.23	0.85	ปานกลาง

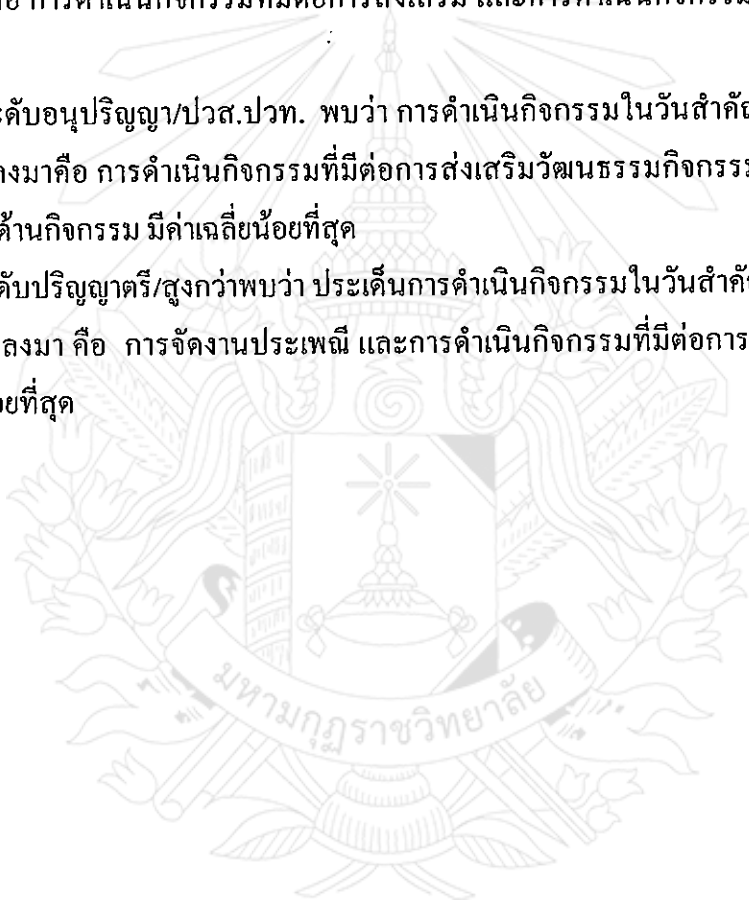
จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าเรือ ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยรวม ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา/ปวส./ปวท. ปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาการศึกษาในระดับประถมศึกษา พบว่า การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในวันสำคัญมี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดงานประเพณีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมและการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ และการสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริม และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมกิจกรรมต่างๆ และการที่ได้ สนับสนุนด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับปริญญาตรี/สูงกว่าพบว่า ประเด็นการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด รองลงมา คือ การจัดงานประเพณี และการดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการ
 ประชาสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา

ที่	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความพึงพอใจ											
		ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อนุปริญญา/ปวส./ ปวท.			ปริญญาตรี/ สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต. ได้ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมวันสำคัญต่างๆในการ ส่งเสริมวัฒนธรรม	3.62	0.86	มาก	3.45	0.76	มาก	3.43	0.89	มาก	3.44	4.42	มาก
2	ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มี การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรม	3.28	0.78	ปาน กลาง	3.40	0.77	ปาน กลาง	3.43	0.88	มาก	3.77	0.44	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้ใช้ สื่อต่างๆเช่นการโฆษณา หอ กระจายข่าวของหมู่บ้านเพื่อ ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม	3.28	0.76	ปาน กลาง	3.38	0.90	ปาน กลาง	3.26	0.92	ปาน กลาง	3.66	0.50	มาก
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มี การฝึกอบรมสัมมนา เกี่ยวกับวัฒนธรรม	3.17	0.70	ปาน กลาง	3.41	0.94	มาก	3.31	0.99	ปาน กลาง	2.88	0.60	ปาน กลาง
5	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มี การประชาสัมพันธ์ให้เข้ามามี ส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อ ช่วยเหลืองานสาธารณประ โยชน์	3.26	0.85	ปาน กลาง	3.52	0.94	มาก	3.09	1.13	ปาน กลาง	3.22	0.83	ปาน กลาง
	รวม	3.32	0.64	ปาน กลาง	3.30	0.68	ปาน กลาง	3.30	0.68	ปาน กลาง	3.40	0.71	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
 นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล

ทำเรือ ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวม ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อนุปริญญา/ปวส./
ปวท. ปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ และการฝึกอบรมสัมมนามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับการเข้าร่วมกิจกรรม และการฝึกอบรมสัมมนา มีค่าน้อยที่สุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือการได้ประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม และการใช้สื่อต่างๆเช่นการ โฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน มีค่าน้อยที่สุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส.ปวท. พบว่า การได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมและกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกอบรมสัมมนา และช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ มีค่าน้อยที่สุด

ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้เข้าร่วมกิจกรรม และการฝึกอบรมสัมมนา มีค่าน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา

ที่	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	ระดับความพึงพอใจ											
		ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อนุปริญญา/ปวส/ปวท.			ปริญญาตรี/สูงกว่า		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต. มีการพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ารักท้องถิ่นของตน	4.24	0.67	มากที่สุด	4.28	0.73	มากที่สุด	4.14	0.69	มาก	3.75	0.94	มาก
2	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.52	0.80	มาก	3.80	0.99	มาก	3.68	0.93	มาก	3.66	0.76	มาก
3	ท่านพึงพอใจที่อบต. มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.21	0.66	มากที่สุด	4.43	0.73	มากที่สุด	4.30	0.75	มากที่สุด	3.62	0.92	มาก
	รวม	3.99	0.40	มาก	4.18	0.53	มาก	4.17	0.50	มาก	4.34	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยรวม การศึกษาระดับประถม มัธยมศึกษา อนุปริญญา/ปวส./ปวท. อยู่ในระดับมาก ปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อระดับประถมศึกษา พบว่า การพัฒนาส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม และจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส.ปวท. พบว่า การส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมและการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปี และการส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวม ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง และระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ ระดับประถมศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม แลกการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

ระดับมัธยมศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรม และที่ได้รับการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

ระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. พบว่า การได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และการได้เข้ามีส่วนร่วมการปฏิบัติตามนโยบายของ อบต.ให้เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ระดับปริญญาตรี /สูงกว่า พบว่า การได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมกับการได้รับการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ และการได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจโดยรวม ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการงบประมาณ	3.39	0.69	ปานกลาง	3.39	0.57	ปานกลาง
2.	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.30	0.69	ปานกลาง	3.32	0.69	ปานกลาง
3.	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.36	0.16	ปานกลาง	3.40	0.64	ปานกลาง
4.	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.13	0.48	มาก	4.17	0.52	มาก
5.	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.51	0.55	มาก	3.45	0.62	มาก
	โดยรวม	3.54	0.40	มาก	3.53	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวม นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนาอิสลาม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นับถือศาสนาพุทธ พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการสร้างการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการงบประมาณ
ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	ด้านการงบประมาณ	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ ที่นำมาจัดงานในการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นจากอบต.	3.38	0.71	ปานกลาง	3.14	0.57	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ การจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวัน สงกรานต์จากอบต.	3.65	0.83	มาก	3.28	0.56	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณ ในการจัดงานลอยกระทงจากอบต. ในการส่งเสริมวัฒนธรรม	3.49	0.90	มาก	3.23	0.53	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจต่อการจัดสรร งบประมาณด้านการช่วยเหลือ ในการ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.42	0.83	มาก	3.23	0.53	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจต่อการแสดงผลการ ปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรร งบประมาณของอบต.	3.01	0.81	ปานกลาง	2.85	0.79	ปานกลาง
	โดยรวม	3.41	0.56	ปานกลาง	3.14	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.30 ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
ด้านการงบประมาณ โดยรวม ที่นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนาอิสลาม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นับถือศาสนาพุทธ พบว่า การได้งบประมาณในการอาบน้ำคนแก่
ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทง และ
การแสดงผลการปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรรงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า การได้งบประมาณในการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงกับการจัดสรรงบประมาณด้านการช่วยเหลือ และการแถลงผลการปฏิบัติงานในส่วนของด้านการจัดสรรงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการดำเนินกิจกรรมของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจกับการชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.31	0.96	ปานกลาง	3.52	0.81	มาก
2	ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมที่อบต.จัดขึ้น	3.46	0.84	มาก	3.52	0.81	มาก
3	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้มีการจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.27	0.93	ปานกลาง	3.19	0.67	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรมของอบต.ซึ่งสามารถที่จะสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่น	3.26	0.94	ปานกลาง	3.09	0.53	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.17	0.95	ปานกลาง	3.04	0.60	ปานกลาง
	รวม	3.31	0.70	ปานกลาง	3.31	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยรวม ที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นับถือศาสนาพุทธ พบว่า การดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม และการสนับสนุนด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า การดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมกับการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดงานประเพณีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรม และการสนับสนุนด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการ ประชาสัมพันธ์ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต. ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.52	0.78	มาก	2.52	0.98	น้อย
2	ท่านพึงพอใจที่อบต. จัดให้มีการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรม	3.40	0.78	ปานกลาง	2.76	0.88	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจกับอบต. ที่ได้สื่อต่างๆเช่น การโฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้านเพื่อประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม	3.35	0.88	ปานกลาง	2.85	0.72	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต. ได้จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.30	0.88	ปานกลาง	2.90	0.94	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจที่อบต. ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์	3.36	0.95	ปานกลาง	2.52	0.92	น้อย
	รวม	3.42	0.62	มาก	2.82	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ จังหวัด นครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวม นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนาอิสลาม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นับถือศาสนาพุทธ พบว่า การประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และจัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การใช้สื่อต่างๆเช่นการโฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน และการได้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาผู้การ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มีการพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ารักท้องถิ่นของตน	4.22	0.74	มากที่สุด	4.09	0.70	มาก
2	ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.74	0.93	มาก	3.47	1.01	มาก
3	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.32	0.76	มากที่สุด	4.23	0.76	มากที่สุด
	รวม	4.16	0.51	มาก	4.04	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ จังหวัด นครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยรวม นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนา อิสลาม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นับถือศาสนาพุทธ พบว่า การส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวัน สงกรานต์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสามัคคี และจัด งานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า การส่งเสริมการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด รองลงมาคือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสามัคคี และจัดงานลอยกระทงที่ ยิ่งใหญ่ประจำปีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านการมีส่วนร่วม
ของประชาชนของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา

ที่	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ			อิสลาม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมของการดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมที่อบต.จัดขึ้น	3.46	0.79	มาก	3.19	0.98	ปานกลาง
2	ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.58	0.99	มาก	3.19	1.16	ปานกลาง
3	ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.	3.48	0.81	มาก	3.19	0.92	ปานกลาง
4	ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานของการส่งเสริมวัฒนธรรมเข้าร่วมแสดง	3.38	0.94	ปานกลาง	2.90	0.99	ปานกลาง
5	ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายการจัดกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมของ อบต.	3.46	0.89	มาก	2.76	0.76	ปานกลาง
	รวม	3.49	0.58	มาก	3.13	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวม นับถือศาสนาพุทธ อยู่ในระดับมาก และนับถือศาสนาอิสลาม อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นับถือศาสนาพุทธ พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือการได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมกับการเข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายของ อบต. และการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด

นับถือศาสนาอิสลาม พบว่า การได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและการณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ การเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และการได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายของ อบต. มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ตามเพศ

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ				Z	P-value
		ชาย		หญิง			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการงบประมาณ	3.39	0.52	3.39	0.57	0.079	0.752
2	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.30	0.69	3.32	0.69	0.227	0.868
3	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.36	0.61	3.40	0.65	0.508	0.318
4	ด้านการพัฒนาผู้การเป็น เอกลักษณ์ของชุมชน	4.13	0.48	4.17	0.52	0.698	0.355
5	ด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	3.51	0.55	3.45	0.62	0.910	0.126
	โดยรวม	3.54	0.40	3.55	0.41	0.163	0.532

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจ
ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นแสดงให้เห็นว่าเมื่อทำการทดลองความแตกต่าง
โดยใช้สถิติ Z-test พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ มีความพึงพอใจต่อการ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามเพศ โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การ
บริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์
ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 แสดงผลเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น รายด้านและโดยรวม ของประชาชน จำแนกตามศาสนาที่นับถือ

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ					
		พุทธ		อิสลาม		Z	P-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการงบประมาณ	3.39	0.69	3.39	0.57	2.168	0.134
2	ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.30	0.69	3.32	0.69	0.013	0.273
3	ด้านการประชาสัมพันธ์	3.36	0.16	3.40	0.64	4.216	0.670
4	ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	4.13	0.48	4.17	0.52	1.062	0.178
5	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.51	0.55	3.45	0.62	0.126	0.033
	รวม	3.54	0.40	3.53	0.41	2.953	0.160

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นแสดงให้เห็นว่าเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ Z-test พบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามเพศ โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความพึงพอใจในการส่งเสริม
วัฒนธรรมท้องถิ่นรายด้านและโดยรวม ของประชาชนในเขตตำบลท่าเรือ อำเภอ
เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ที่	การส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจของประชาชน					
		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
1	ด้านการงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	0.310	3	0.103	0.331	0.803
		ภายในกลุ่ม	116.489	373	0.312		
		รวม	116.789	376			
2	ด้านการดำเนิน กิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.567	3	0.856	1.776	0.151
		ภายในกลุ่ม	179.664	373	0.482		
		รวม	182.231	376			
3	ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.739	3	0.580	1.399	0.243
		ภายในกลุ่ม	154.560	373	0.414		
		รวม	156.299	376			
4	ด้านการพัฒนาผู้ การเป็นเอกลักษณ์ ของชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	0.829	3	0.276	1.059	0.367
		ภายในกลุ่ม	97.415	373	0.261		
		รวม	98.244	376			
5	ด้านการมีส่วนร่วม ของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	0.577	3	0.192	0.523	0.667
		ภายในกลุ่ม	137.221	373	0.368		
		รวม	137.798	376			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.040	3	0.013	0.079	0.971
		ภายในกลุ่ม	63.565	373	0.170		
		รวม	63.606	376			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของประชาชนที่มี
ต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัด
นครศรีธรรมราชโดยรวม ที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์

ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ
ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ตามระดับการศึกษา

ที่	การส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ					
		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
1	ด้านการงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	3.345	3	1.115	3.666	0.013**
		ภายในกลุ่ม	113.453	373	0.304		
		รวม	116.798	376			
2	ด้านการดำเนินกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.741	3	0.247	0.508	0.677
		ภายในกลุ่ม	181.490	373	0.487		
		รวม	182.231	376			
3	ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.401	3	0.467	1.124	0.339
		ภายในกลุ่ม	154.899	373	0.415		
		รวม	156.299	376			
4	ด้านการพัฒนาสู่การเป็น เอกลักษณ์ของชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2.667	3	0.889	3.470	0.016**
		ภายในกลุ่ม	95.577	373	0.256		
		รวม	98.244	376			
5	ด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1.157	3	0.386	1.053	0.369
		ภายในกลุ่ม	136.640	373	0.366		
		รวม	137.798	376			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	0303	3	0.101	0.595	0.619
		ภายในกลุ่ม	63.303	373	0.170		
		รวม	63.606	376			

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความพึงพอใจ ด้านการงบประมาณของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	อนุปริญญา/ ปวส/ปวท.	ปริญญาตรี/ สูงกว่า
		3.32	3.43	3.51	3.60
มัธยมศึกษา	3.32	-	0.1158	0.1885	0.2848**
ประถมศึกษา	3.43	-	-	0.0727	0.1690
อนุปริญญา/ ปวส/ปวท.	3.51	-	-	-	0.0963
ปริญญาตรี/สูง กว่า	3.60	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.39 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านงบประมาณ ตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่การศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ส่วนกลุ่มอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของระดับความพึงพอใจด้าน การพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ประถมศึกษา	อนุปริญญา/ ปวส./ปวท.	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี/ สูงกว่า
		3.99	4.17	4.18	4.34
ประถมศึกษา	3.99	-	0.1788*	0.1913*	0.3527*
อนุปริญญา/ ปวส./ปวท.	4.17	-	-	0.0125	0.1614
มัธยมศึกษา	4.18	-	-	-	0.1739
ปริญญาตรี/ สูงกว่า	4.34	-	-	-	-

ตารางที่ 4.40 พบว่าเมื่อทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ชุมชนตามระดับเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มที่มี ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริม วัฒนธรรม มากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา /ปวส./ปวท. มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา ส่วนกลุ่มอื่นไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าความถี่แนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

แนวทางส่งเสริม	ความถี่
1. ด้านการงบประมาณ	
1. ควรมีการแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับงบประมาณที่จัดกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน	16
2. ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าเป็นอาสาสมัคร ในการจัดกิจกรรมต่างๆโดยจัดให้มีการคัดเลือกตัวแทนแต่ละหมู่บ้าน	9
รวม	25
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม	
1. ควรส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆในสถานศึกษา แหล่งชุมชน และจัดสัมมนา การอบรมความรู้ ที่หลากหลาย	13
2. ควรมีการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆให้มากกว่านี้	16
รวม	29
3. ด้านการประชาสัมพันธ์	
1. ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง	15
2. ควรประชาสัมพันธ์และมีการสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมอย่างเต็มที่	8
รวม	23
4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	
1. ควรมีการส่งเสริมในการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์จากรุ่นสู่รุ่นอย่างทั่วถึง	13
2. ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงความรัก ความสามัคคี และการมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง	11
รวม	24
5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	
1. ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเสมอภาคกัน	16
2. ควรให้ประชาชนได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	9
รวม	25

จากตารางที่ 4.41 พบว่า แนวทางส่งเสริมที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากที่สุดคือ ด้านการดำเนินกิจกรรม คือควรส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆในสถานศึกษาหรือแหล่งชุมชน เพื่อจัดสัมมนา การอบรมให้ความรู้ ที่หลากหลาย ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงการจัดกิจกรรมให้ทั่วถึง ควรให้การสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆให้มากกว่านี้ รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ควรมีการแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับงบประมาณที่จัดกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าเป็นอาสาสมัคร ในการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยจัดให้มีการคัดเลือกตัวแทนแต่ละหมู่บ้านและ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน คือควรส่งเสริมให้ประชาชนเขามามีส่วนร่วมอย่างเสมอภาคกัน ควรให้ประชาชนได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์จากรุ่นสู่รุ่นอย่างทั่วถึงและควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงความรัก ความสามัคคี และการมีวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นของตนเอง ส่วนน้อยที่สุดคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง มีการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนอย่างเต็มที่

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ศาสนา ต่างกัน และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้วิธีหาของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน เทคนิคและวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปรังัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ศาสนา

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Opened Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Z-test และ

F-test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ LSD (Least Significant Difference) ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 377 คน จำแนกตามตัวแปรดังต่อไปนี้

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 274 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และอายุ 51 ปี ขึ้นไปจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ส่วนกลุ่มที่มีอายุน้อยที่สุด มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

3) จำแนกตามการศึกษา พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษามัธยมหรือเทียบเท่า จำนวนทั้งสิ้น 217 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมา การศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส./ปวท. จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ส่วนกลุ่มที่มีระดับการศึกษาที่น้อยที่สุด คือการศึกษาระดับปริญาตรี/สูงกว่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

4) จำแนกตามศาสนา พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ จำนวนทั้งสิ้น 356 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมา จำนวนทั้งสิ้น 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ส่วนกลุ่มศาสนาคริสต์ ไม่มี

5.1.2 ผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า ประชาชนเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวม เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชาย ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมอายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41—50 ปี ถึง 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมากเพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อายุระหว่าง 20-30 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอายุ 31-40 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการประชาสัมพันธ์มีความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอายุ 41-50 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามการศึกษา พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจ

ต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการงบประมาณ และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ระดับมัธยมศึกษา พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมา คือด้านการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับอนุปริญญา/ปวส.ปวท. พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการงบประมาณและด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามศาสนา พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นับถือศาสนาพุทธ พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดนับถือศาสนาอิสลาม พบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการสร้างการมีส่วนร่วม และด้านการดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามเพศ พบว่า เมื่อทำการทดลองความแตกต่างโดยใช้สถิติ Z-test พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามเพศ โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามอายุ โดยรวม ที่มี

อายุต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามการศึกษา โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามศาสนา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ด้านการงบประมาณ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาผู้การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือได้เสนอแนวทางส่งเสริมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนี้

1. ด้านงบประมาณ ควรมีการแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับงบประมาณที่จัดกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ โดยจัดให้มีการคัดเลือกตัวแทนแต่ละหมู่บ้าน
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม ควรมีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามสถานศึกษาแหล่งชุมชน มีการจัดสัมมนา การอบรม ที่หลากหลาย และมีการสนับสนุนให้มากกว่านี้

3. ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารแต่ต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง

4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ควรมีการส่งเสริมในการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์จากฐานสู่รุ่นและมีการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงความรัก ความสามัคคีรวมถึงการมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง

5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเสมอภาคกันแล้วควรมีการให้ประชาชนได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีระดับการศึกษามัธยมหรือเทียบเท่า และส่วนที่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด ประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ทั้ง 5 ด้าน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะว่าประชาชนมีความพึงพอใจในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างเห็นได้ชัด รองลงมา คือด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ประชาชนบางส่วนขาดการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม จึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถกร เจริญรบ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าด้านมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการของพนักงาน โดยเฉลี่ยรวมในระดับปานกลาง

1. ด้านการงบประมาณ พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้รับงบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์จาก อบต.มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะว่าประชาชนได้รับประโยชน์จากงบประมาณในด้านนี้เนื่องจากการสร้างให้เห็นความเป็นวัฒนธรรมของชุมชน รองลงมาคือ การได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจาก อบต.ในการส่งเสริมวัฒนธรรม การจัดสรร

งบประมาณด้านการช่วยเหลือในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต. การได้งบประมาณที่นำมาจัดงานเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจาก อบต. และการแถลงผลการปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของ อบต. มีค่าน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ยังไม่เข้าใจในการนำงบประมาณไปใช้เพื่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น สอดคล้องกับ สุพจน์ วิโรจน์รัตโนดม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการปฏิบัติงานของนักวิชาการวัฒนธรรมสังกัดงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักวิชาการวัฒนธรรมส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพสมรสมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี การปฏิบัติงานโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เพศชายมีการปฏิบัติงานมากกว่าเพศหญิง ปัญหาการปฏิบัติงานคือปัญหา นโยบายและแผนไม่ชัดเจนเพราะผู้บริหารและผู้ปฏิบัติในท้องถิ่น ไม่เห็นความสำคัญ โดยเฉพาะด้านศิลปะและวัฒนธรรมและด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ด้านการดำเนินกิจกรรม พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต. จัดขึ้น มีค่าน้อยที่สุด เพราะประชาชนตื่นตัวกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือให้ความสำคัญ รองลงมาคือ การจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ นั้น ประชาชนยังขาดการให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับ วรพงษ์ ปันทองส์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลสันป่าตอง ภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจระดับมาก ด้านการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล แต่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านที่เหลือเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารงานในเทศบาล ด้านการจัดหารายได้ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะว่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือมีการประชาสัมพันธ์ได้ทั่วถึง รองลงมาคือ การพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่

ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ นั้น ยังขาดการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง สอดคล้องกับ ชาติเชื้อ รัตนมณี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะกรรมการบริหารระดับการปฏิบัติสูงสุดอยู่

4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะประชาชนได้รับประโยชน์ในด้านพัฒนากิจกรรมต่างๆ รองลงมาคือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต. และการเปิดโอกาสได้เข้าร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ประชาชนได้เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นเอกลักษณ์จากรุ่นสู่รุ่น สอดคล้องกับ พระมหาสุริยา ชุตินุโร (ทองบ่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร พบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิงอายุ 35-45 ปี การศึกษาระดับมัธยมและอาชีพการเกษตรมากกว่าคนในกลุ่มอื่น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มพนักงานและกลุ่มประชาชนทั่วไป โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล ภาพรวมเกี่ยวกับบทบาท ด้านงบประมาณ การสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ การวางแผน การร่วมประชุม การพิจารณาโครงการ การแก้ปัญหา การเป็นผู้นำพิธีการและด้านอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมกิจกรรมวันสำคัญของพระพุทธศาสนา

5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะประชาชนได้มีการสร้างความสามัคคีปรองดองในชุมชนมากขึ้นรองลงมาคือ การรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต. และการเปิดโอกาสได้เข้าร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมของการจัดกิจกรรมต่างๆจากอบต. สอดคล้องกับ วรพงษ์ ปันทองส์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลสันป่าตอง ภาพรวมในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขัดแย้งกับสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขัดแย้งกับสมมติฐานที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ โดยรวมที่มีศาสนาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขัดแย้งกับสมมติฐานที่ 4 ที่ตั้งไว้ว่าประชาชนที่มีศาสนาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และศาสนา ต่างกัน ที่มีความเข้าใจต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ส่วนมากจึงทำให้พบความไม่แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวรรณ ปรีชา ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงร่วมมือกับประชาชนและหน่วยงานในท้องถิ่น เพื่อจัดให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดงานต่าง ๆ รวมถึงได้ทราบถึงงบประมาณในแต่ละครั้ง ที่มีการจัดกิจกรรม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยได้รับการร่วมมือกับประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนได้ทราบถึงการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่วนของงบประมาณ

2. ด้านการดำเนินกิจกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงการจัดให้มีการสัมมนาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยนำสภาพปัญหา ด้านการดำเนินกิจกรรมในช่วงนั้นๆ มาเป็นหัวข้อในการสัมมนา ให้ประชาชนได้มีโอกาสได้รับความรู้และแสดงความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ด้านการประชาสัมพันธ์ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ประชาชนให้ความสนใจต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ หรืองานสาธารณประโยชน์ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชตรวจสอบดูแลและให้การสนับสนุน และควรจัดให้มีการประกวดในการรับรู้ข่าวสารในส่วนของด้านกิจกรรมนั้นๆ เช่น การจัดให้มีหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เป็นต้น

4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยมีการจัดอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ สืบต่อไป

5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรปรับปรุงการส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในการเข้ามีส่วนร่วมของกิจกรรมต่างๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการแสดงผลการปฏิบัติงานในส่วนของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ควรศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการสนับสนุนด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. ควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับจากการจัดงานลอยกระทงขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

5. ควรศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนที่มีการเปิดโอกาสให้ร่วมทำงานกับเจ้าหน้าที่
ในการปฏิบัติงานที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อไป

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

กิจติพงษ์ ขลิบแยม. รัฐศาสตร์: การศึกษาการให้บริการของสำนักงานเขต. ม.ป.ท., 2541.

ณรงค์ เส็งประชา, รองศาสตราจารย์. พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2539.

ธานีินทร์ ศิลป์จารุ. วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.อินเตอร์พรีนท์, 2550.

บุญชม ศรีสะอาด. วิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2535.

บุญอริ ยี่หมาะ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. กระทรวงวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2546.

สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่. การบริงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่, ม.ป.ป.

เสาวภา ไชยานุกิจ. รัฐประศาสนศาสตร์ : ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดิน. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

สงศรี ชมภูวงศ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

2. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัย

จิราวรรณ ปรีชา. “ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

ชาติเชื้อ รัตนมณี. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น”. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541.

พระมหาสุริยา ชุตินุชโร (ทองบ่อ). “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัด

ยโสธร”. วิทยานิพนธ์ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

วรพงษ์ ปันทวงศ์. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2550.

สถาบันดำรงราชานุภาพ. “ปัญหาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล”. รายงานการวิจัย. กองวิชาการแผนงาน : สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง, 2539.

สุพจน์ วิโรจน์รัตโรดม. “สภาพการปฏิบัติงานของนักวิชาการวัฒนธรรมสังกัดงานวัฒนธรรม จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

อรรถกร เจริญรบ. “ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สาขาเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด”. สารนิพนธ์ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549.

อำนวยการ คนสะอาด. “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนในการจัดบริการสวัสดิการสังคม ตำบลสันติสุข อำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2551.

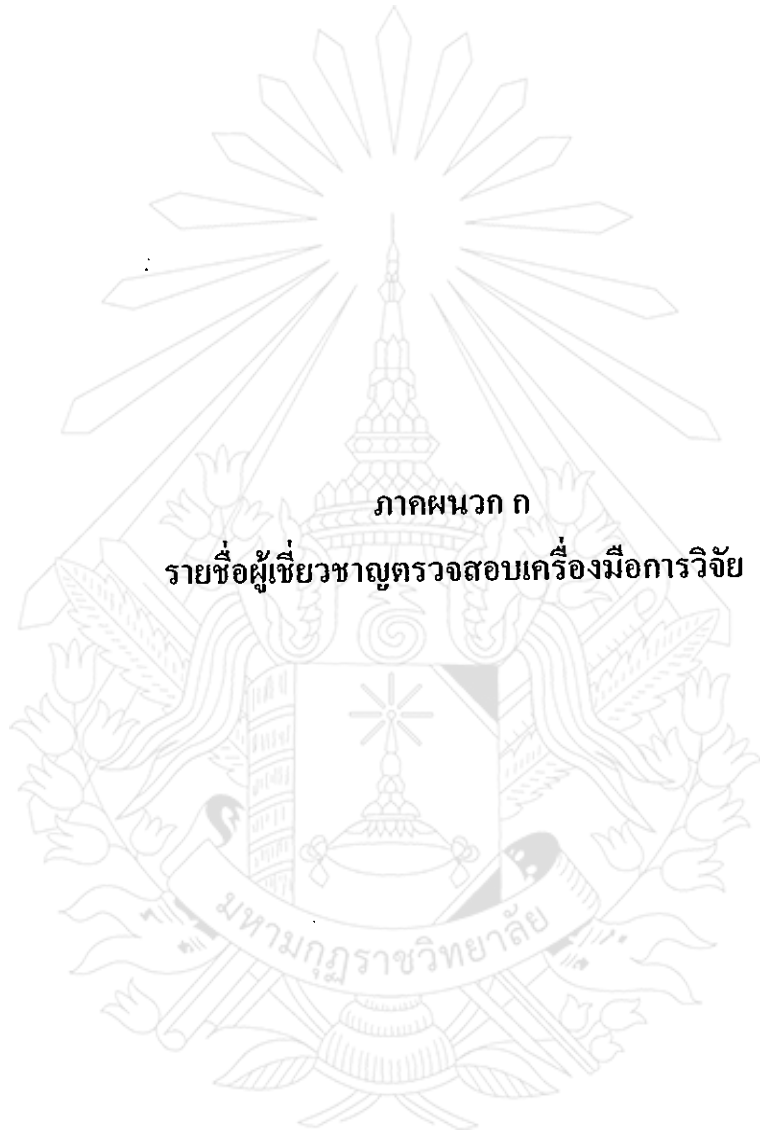
3. เอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ, “แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.2552-2554)”, นครศรีธรรมราช : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ, 2552, หน้า 2-3, (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล

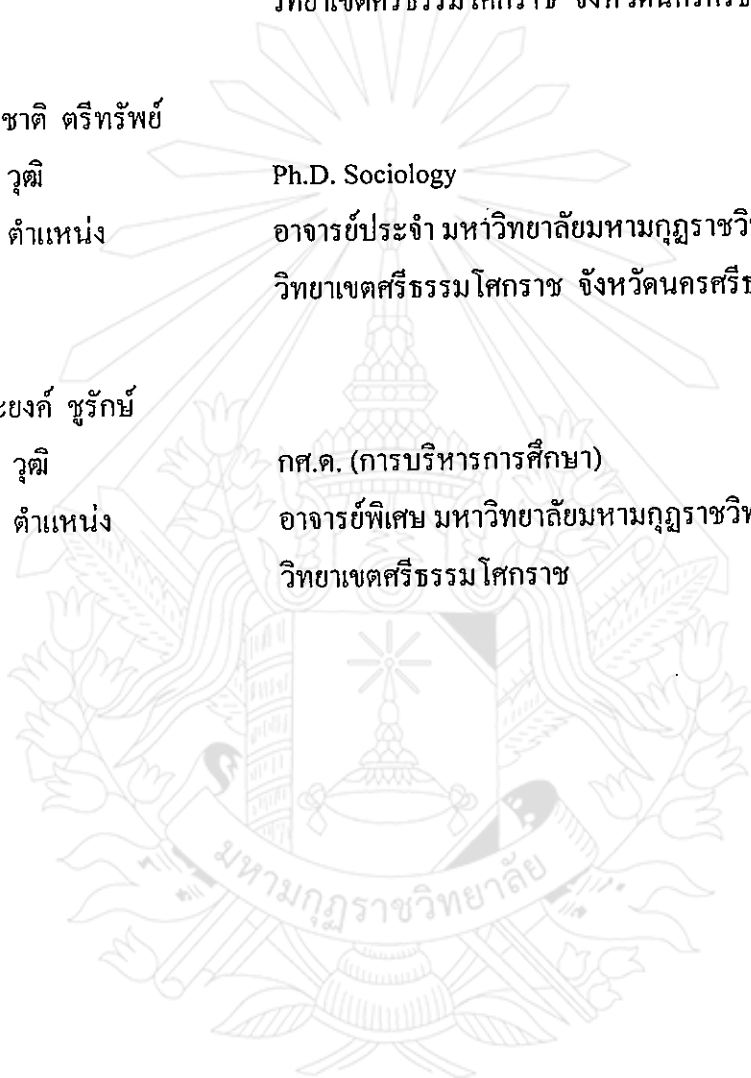
- วุฒิ Ph.D. Ancient India and Asian Studies
- ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์

- วุฒิ Ph.D. Sociology
- ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ดร.ประยงค์ ชูรัมย์

- วุฒิ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา)
- ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๕)/ ๐๘๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
๘๐๐๐๐

๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล (ดร.),

สิ่งที่ส่งมาด้วย - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
- โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนพวรรณ วงศ์เบ็ญสัจจ์ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติ ให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง ของเครื่องมือที่นักศึกษาร่างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดคังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(พระมหาธรรมรัต อริยธมฺโม)

รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๓๕๑๔-๐๔๕๕ ต่อ ๑๐๒

๐๑/๐๑/๕๖

๙/๕

๒๒ ก.ย. ๕๒

ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๕)/๐๓๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
๘๐๐๐๐

๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร คร.เคชชาติ ตริทรัพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
- โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนพวรรณ วงศ์เบ็ญสัจจ์ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติ ให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดคั้งเอกสารที่แนบเวียนมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาธรรมรัต อริชฌโม)

รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๘๕๓๔-๐๔๕๕ ต่อ ๑๐๒

10 ก ค 5๒

ที่ ศธ. ๖๐๑๔ (๒.๕)/๐๗๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
๘๐๐๐๐

๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร.ประยงค์ ชูรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
- โครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนพวรรณ วงศ์เบ็ญตัจจ์ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นสารนิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี ดร.กันตภณ หनुทองแก้ว เป็นประธานอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างสารนิพนธ์ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติ ให้ทำสารนิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง ของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบเรียนมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

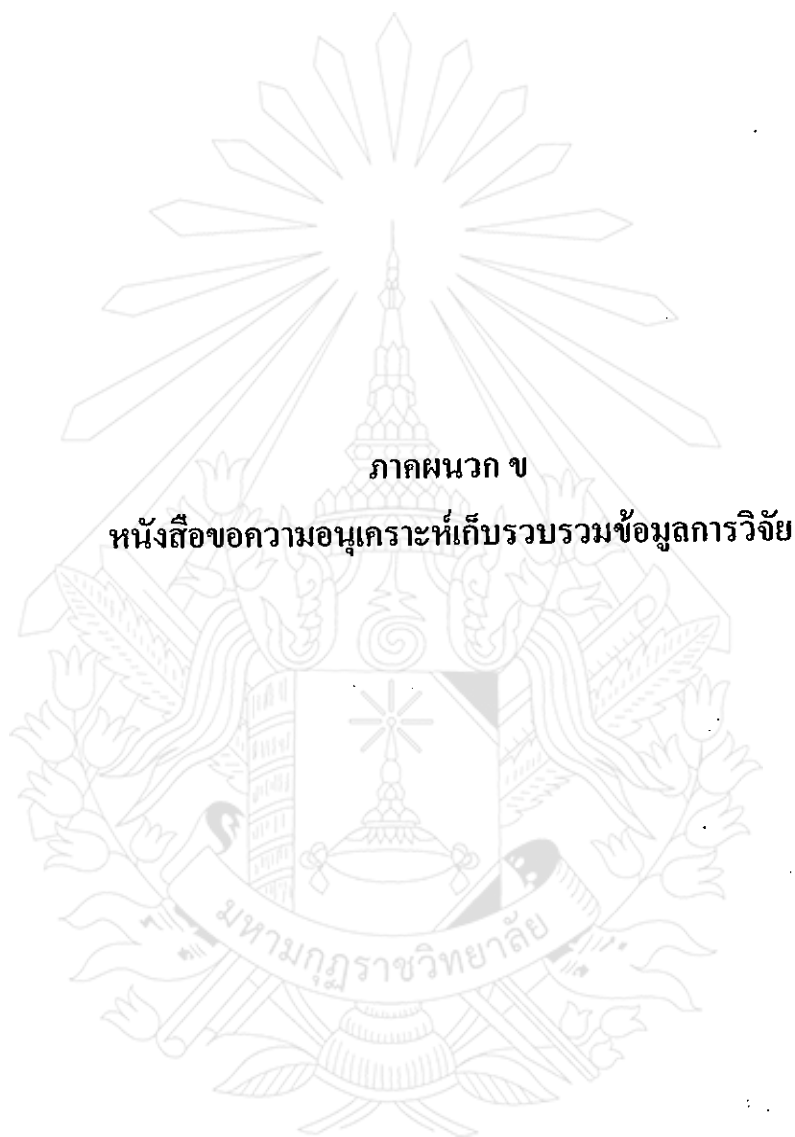
(พระมหาธรรมรัต อริยธมฺโม)

รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกกราช

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๖๕๓๔-๐๔๕๕ ต่อ ๑๐๒

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

อบต.ท่าเรือ

- สำนักงนปลัด ทบงคโศภมคต
- ส่วนการคลัง
- ส่วนโยธา

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๐๓๕

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
เลขที่รับ 1A1A
วันที่ 29/ก.ค. 2552
เวลา _____ น

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีธรรมราช
 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
 ๘๐๐๐๐

๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล
 เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 377 ชุด

ด้วย นางนพวรรณ วงศ์เบ็ญจัจ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 วิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
 สารนิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
 ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S SATISFACTION TOWARDS LOCAL
 CULTURE PROMOTION OF THARUA SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
 MUEANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE.) โดยมี ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว เป็น
 อาจารย์ที่ปรึกษา มีความประสงค์ขอเก็บข้อมูลจากพื้นที่ของท่านเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ
 โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาจิรวัฒน์ สิริขันธ์)

รักษาการผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์

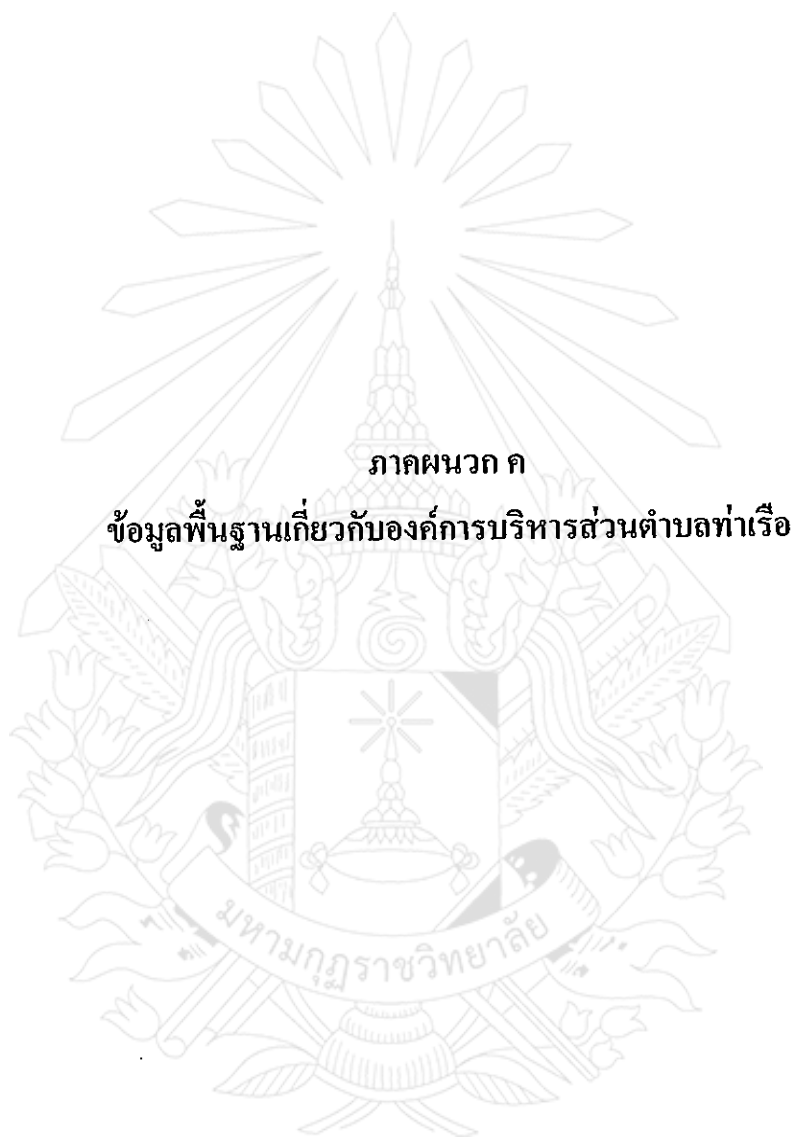
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๗๕๓๕-๐๔๙๙ ต่อ ๑๐๒ โทรสาร ๐-๗๕๓๕-๗๙๖๘

ผู้อำนวยการ (พระมหาจิรวัฒน์)

รองผู้อำนวยการ (พระมหาวิมล)

ภาคผนวก ค

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรืออำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตำบลท่าเรือเป็นตำบลหนึ่งใน 13 ตำบล ของอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2444 ที่ตั้งของตำบล อยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอเมืองติดต่อกับเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช ระยะห่างจากอำเภอประมาณ 22 กิโลเมตร ถึงสุดเขตของตำบล เป็นตำบลที่มีโบราณสถาน และโบราณวัตถุเก่าแก่มากมายจึงเชื่อกันว่า น่าจะเป็นที่ตั้งชุมชน โบราณสถานที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของอาณาจักร “ตามพรลิงค์” ซึ่งมีการโยกย้ายหลายครั้ง ดังหลักฐานที่ขุดพบของเก่าที่เมืองโบราณ บ้านท่าเรือ เมืองพระเวียง และเมืองนครศรีธรรมราชโบราณ

ผู้รู้หลายท่านกล่าวว่า ชุมชนโบราณแห่งนี้ น่าจะเป็นบ้านเมืองโบราณบ้านท่าเรือ ซึ่งในสมัยหนึ่ง คือ เมืองสำคัญของอาณาจักรตามพรลิงค์ อันเป็นเมืองสำคัญของนครศรีธรรมราชในยุคแรก เพราะอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ในการติดต่อค้าขายทางทะเลมาก มีลำน้ำออกสู่ทะเลได้สะดวก เรือเดินทะเลเข้ามาถึงผู้คนที่จะเดินทะเลได้สะดวกเรือเดินทะเลเข้ามาถึงผู้คนที่จะเดินทางไปในมัสการพระบรมธาตุต้องเข้ามาจอดเรือ ณ ที่แห่งนี้ นอกจากนั้นยังเป็นที่น่าสังเกตว่า ยังมีสถานที่ที่อยู่ห่างจากคลองท่าเรือในปัจจุบัน ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 2 กิโลเมตร ชาวบ้านเรียกขานกันว่า “โอเถา” หรือ “อู่เถา” ซึ่งเพี้ยนมาจากคำว่า “อู่ตะเภา” หมายถึงสถานที่สำหรับซ่อมและจอดเรือสำเภาหลังจากได้จอดส่งผู้คนข้ามฟากไปแล้วและเคยมีซากเรือสำเภาโบราณ โผล่อยู่สมัยหนึ่ง ส่วนในปัจจุบันไม่มีใครทราบและกล่าวถึงเรือโบราณนี้เลย สันนิษฐานว่าคงจะจมอยู่ในดิน ประกอบกับพื้นที่บริเวณนี้เป็นป่ารกทึบ ลำน้ำสายนี้อยู่ใกล้ ๆ กับหลักกิโลเมตรที่ 3 ถนนสายนคร – ชะเมา จึงได้รับคำเรียกขานว่า คลองท่าเรือ ตั้งแต่สมัยนั้นเพราะเคยเป็นท่าสำหรับจอดเรือมาก่อน

ชุมชนโบราณบ้านท่าเรือเป็นชุมชนขนาดเล็ก ซึ่งมีศิลปวัตถุโบราณที่เคยขุดพบในเมืองนี้เป็นต้นว่าเครื่องมือหินขัดสมัยใหม่สมัย ก่อนประวัติศาสตร์และที่สำคัญรองลงมาก็คือ มีเทวสถานในศาสนาพราหมณ์ พระพุทธรูปลูกปัด เครื่องมือเครื่องใช้ อาวุธต่าง ๆ ในสมัยศรีวิชัย เครื่องถ้วยชามในสมัยราชวงศ์ซ่งของจีน กลองมโหระทึก สมัยก่อนประวัติศาสตร์ อายุประมาณ 1900 ปี โดยเฉพาะพระพุทธรูปบูชาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยู้งักของคนทั่วไปที่เรียกว่า “พระท่าเรือ” สิ่งเหล่านี้เคยขุดพบเป็นจำนวนมาก และยังคงพบกันอยู่บ้าง (ก่อนที่จะอยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร) โดยเฉพาะในบริเวณวัดท่าเรือร้าง (บริเวณที่ตั้งวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราชในปัจจุบัน) และในคลองท่าเรือซึ่งเป็นเส้นทางออกสู่ทะเล

ที่ตั้งและอาณาเขต

ตำบลท่าเรือเป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 13 ตำบล ของอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งห่างจากที่ว่าอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ประมาณ 11 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 67.834 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 42,396 ไร่ ปัจจุบัน มี 19 หมู่บ้าน ประชากร 22,163 คน (ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือน พฤษภาคม 2551) มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เทศบาลนครนครศรีธรรมราชและตำบลปากนคร

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลคอนตรอและตำบลทางพูน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลท่าไร่ ตำบลบางจาก ตำบลชะเมา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลท่าเรือเป็นพื้นที่ราบทั้งตำบล มีคลองธรรมชาติไหลผ่านใน ตำบล ได้แก่ คลองชะเมา คลองท่าเรือ และคลองหนองหนอง ซึ่งเป็นคลองที่สำคัญในตำบล พื้นที่ใช้ ประโยชน์ได้คือในการทำนาและเพาะปลูกพืชผัก

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะทั่วไปของภูมิอากาศของตำบลท่าเรือ จัดอยู่ในประเภทที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฤดูกาลเพียง 2 ฤดู เท่านั้น คือ ฤดูร้อน ฤดู ฝน โดยในราวเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน จะเป็นฤดูร้อน ฝนฟ้าไม่ตก อากาศค่อนข้างร้อน ระหว่าง เดือน พฤษภาคม – กันยายน ฝนจะค่อนข้างชุก เพราะอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ และมีฝน ตกหนาแน่นในระยะเดือน พฤศจิกายน – มกราคม ซึ่งในระยะนี้จะเป็นสาเหตุให้น้ำหลากเกือบทั้งปี

เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านมีทั้งหมด 19 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1	บ้านพังสิงห์ (ทุ่งแก้ว)	มี นายชำนาญ วัฒนจำนงค์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 2	บ้านพังสิงห์	มี นายโชค วารินาค	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 3	บ้านจันทุน	มี นายนิกร เกร็ดพล	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 4	บ้านแคสูง	มี นายสุภชัย บุญเต็ม	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 5	บ้านหมนใต้	มี นายสมชาย เต็มดวง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 6	บ้านชะเมา	มี นายสมศักดิ์ เกตุชาติ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 7	บ้านวัดโคน	มี นายบุญเรือง ยอดสุรางค์	เป็นผู้ใหญ่บ้านและกำนัน
หมู่ที่ 8	บ้านเกียกกาย	มี นายนาวิน ชัยยุทธ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ 9	บ้านไม้เสียบ	มี นายนิคม หนูจันทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 10	บ้านมะม่วงงาม	มี นายสุชีพ ลิขิตลักษณ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 11	บ้านท่าเรือ	มี นายมานูรี สายวาริ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 12	บ้านหนองหนอง	มี นายวอชัย จรประดิษฐ์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 13	บ้านท่าวราช	มี นายสมบูรณ์ เกศจำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 14	บ้านจันทุนใต้	มี นางชมนาด เกตุชาติ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 15	บ้านหมนเหนือ	มี นายเขียน บุญเต็ม	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 16	บ้านแคสูง	มี นายบุญเชื้อ ยอดสุรางค์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 17	บ้านล่าง	มี นายวัน ส่งกล	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 18	บ้านบางเตย	มี นายทวี พลายทอง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 19	บ้านไม้แดง	มี นายบรรจง สุขจันทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

จำนวนประชากร

ครัวเรือน และประชากร จำแนกเป็นของแต่ละหมู่บ้าน

หมู่ที่ 1	ประชากรทั้งหมด	813 คน	แยกเป็นชาย	425 คน	หญิง	388 คน
หมู่ที่ 2	ประชากรทั้งหมด	2,459 คน	แยกเป็นชาย	1,191 คน	หญิง	1,268 คน
หมู่ที่ 3	ประชากรทั้งหมด	491 คน	แยกเป็นชาย	256 คน	หญิง	235 คน
หมู่ที่ 4	ประชากรทั้งหมด	872 คน	แยกเป็นชาย	453 คน	หญิง	419 คน
หมู่ที่ 5	ประชากรทั้งหมด	1,337 คน	แยกเป็นชาย	658 คน	หญิง	679 คน
หมู่ที่ 6	ประชากรทั้งหมด	2,345 คน	แยกเป็นชาย	1,106 คน	หญิง	1,239 คน
หมู่ที่ 7	ประชากรทั้งหมด	1,110 คน	แยกเป็นชาย	535 คน	หญิง	575 คน
หมู่ที่ 8	ประชากรทั้งหมด	1,100 คน	แยกเป็นชาย	522 คน	หญิง	548 คน
หมู่ที่ 9	ประชากรทั้งหมด	769 คน	แยกเป็นชาย	373 คน	หญิง	396 คน
หมู่ที่ 10	ประชากรทั้งหมด	2,843 คน	แยกเป็นชาย	1,317 คน	หญิง	1,526 คน
หมู่ที่ 11	ประชากรทั้งหมด	861 คน	แยกเป็นชาย	395 คน	หญิง	466 คน
หมู่ที่ 12	ประชากรทั้งหมด	1,196 คน	แยกเป็นชาย	611 คน	หญิง	585 คน
หมู่ที่ 13	ประชากรทั้งหมด	465 คน	แยกเป็นชาย	229 คน	หญิง	236 คน
หมู่ที่ 14	ประชากรทั้งหมด	772 คน	แยกเป็นชาย	353 คน	หญิง	419 คน
หมู่ที่ 15	ประชากรทั้งหมด	1,553 คน	แยกเป็นชาย	766 คน	หญิง	787 คน
หมู่ที่ 16	ประชากรทั้งหมด	841 คน	แยกเป็นชาย	404 คน	หญิง	437 คน
หมู่ที่ 17	ประชากรทั้งหมด	608 คน	แยกเป็นชาย	317 คน	หญิง	291 คน

หมู่ที่ 18 ประชากรทั้งหมด 739 คน แยกเป็นชาย 354 คน หญิง 385 คน
หมู่ที่ 19 ประชากรทั้งหมด 989 คน แยกเป็นชาย 480 คน หญิง 509 คน

การคมนาคม

การคมนาคมในตำบลท่าเรือ ใช้การคมนาคมทางบกเป็นสำคัญในการคมนาคมติดต่อและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาด จำแนกได้ดังนี้

1. การคมนาคมติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง ใช้เส้นทางสายหลักในตำบล ได้แก่ ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 408 (นครศรีธรรมราช-สงขลา) เป็นเส้นทางติดต่อกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เชียงใหญ่ หัวไทร จังหวัดสงขลาและเทศบาลนครศรีธรรมราช ผ่านหมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 14, 15, 16 และหมู่ที่ 19

2. การคมนาคมติดต่อภายในตำบล มีถนนแยกทางหลวงจังหวัด หมายเลข 408 เข้าสู่หมู่ที่ 7, 9, 12, 13 และ หมู่ที่ 17

3. การบริการมีรถประจำทางวิ่งผ่านในถนนสายหลักซึ่งผ่านหลายหมู่บ้านในตำบล สำหรับหมู่บ้านอื่น ๆ มีรถจักรยานยนต์ให้บริการตามบริเวณแยกเข้าหมู่บ้าน

การศึกษา

ด้านการศึกษาตำบลท่าเรือมีสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ของประชาชนในตำบล มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จำนวน 18 แห่ง และมีสถานศึกษาในระบบโรงเรียนจำนวนทั้งสิ้น 15 แห่ง คือ

1. ระดับอนุบาล

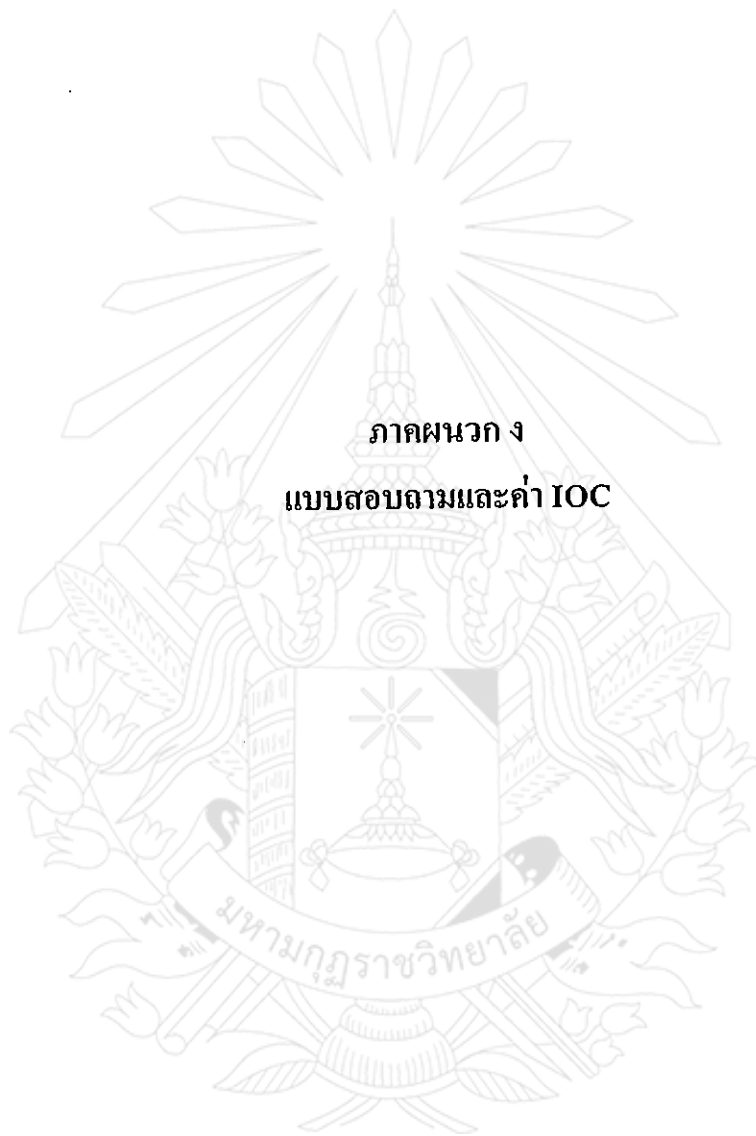
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านพังสิงห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองหนอน ตั้งอยู่หมู่ที่ 12
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดกุฎีชาติพลาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 16
- ร.ร อนุบาลวัดจันทุนสงเคราะห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3

2. ระดับประถมศึกษา

- ร.ร วัดพังสิงห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- ร.ร วัดจันทุน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
- ร.ร วัดสว่างอารมณ์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 6
- ร.ร วัดโคก ตั้งอยู่หมู่ที่ 7
- ร.ร บ้านท่าเรือมิตรภาพที่ 30 ตั้งอยู่หมู่ที่ 11
- ร.ร วัดหนองหนอน ตั้งอยู่หมู่ที่ 12
- ร.ร บ้านบางเคย ตั้งอยู่หมู่ที่ 18

- วัดสว่างอารมณ์	ตั้งอยู่หมู่ที่ 6
- วัดโคก	ตั้งอยู่หมู่ที่ 7
- วัดหนองหนอง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 12
- วัดกุฎีขันติพิถาราม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 16
2. สำนักสงฆ์ จำนวน 1 แห่ง	
- สำนักสงฆ์วิสุทธิธรรม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 10
3. มัสยิด จำนวน 3 แห่ง	
- มัสยิดนุรุออิสลาม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- มัสยิดนุรุอิมาน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 10
- มัสยิดคารุณมุตตากีน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 11
การสาธารณสุข	
1. สถานีอนามัย จำนวน 4 แห่ง ดังนี้	
- สถานีอนามัยบ้านพังสิงห์	ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- สถานีอนามัยบ้านไม้แดง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
- สถานีอนามัยบ้านช้าง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 7
- สถานีอนามัยบ้านหนองหนอง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 12
2. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน 3 แห่ง	
3. แพทย์แผนโบราณ จำนวน 3 แห่ง	
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	
1. จุดตรวจสายตรวจตำรวจบ้านไม้แดง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
2. สถานีตำรวจภูธรตำบลชะเมา	ตั้งอยู่หมู่ที่ 6

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามและคำ IOC

มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อทราบความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท่าเรือที่ได้รับเลือกเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็น ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

นางนพวรรณ วงศ์เบ็ญสังข์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1. 20 – 30 ปี	☐ 2. 31 – 40 ปี
☐ 3. 41 – 50 ปี	☐ 4. 51 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ 3. อนุปริญญา/ปวส , ปวท.	☐ 4. ปริญญาตรี / สูงกว่า
4. ศาสนา

☐ 1. พุทธ	☐ 2. อิสลาม
----------------------------------	------------------------------------

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

ท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดอ่านแบบสอบถามโดยละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนตามความเป็นจริง

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการงบประมาณ					
1. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณที่นำมาจัดงานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอบต.เพียงใด					
2. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์จากอบต.เพียงใด					
3. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจากอบต.ในการส่งเสริมวัฒนธรรมเพียงใด					
4. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจากอบต.ในการส่งเสริมวัฒนธรรมเพียงใด					
5. ท่านพึงพอใจต่อการแสดงผลการปฏิบัติงานในการจัดสรรงบประมาณที่ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด					
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม					
6. ท่านพึงพอใจกับการชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมของอบต.เพียงใด					
7. ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมที่อบต.จัดขึ้นเพียงใด					
8. ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้มีการจัดงานประเพณีประจำปีเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมเพียงใด					

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ท่านพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมของอบต.ซึ่งสามารถที่จะสร้างความสามัคคีภายในท้องถิ่นได้เพียงใด					
10. ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด					
3. ด้านการประชาสัมพันธ์					
11. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด					
12. ท่านพึงพอใจที่อบต.จัดให้มีการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพียงใด					
13. ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้ใช้สื่อต่างๆเช่นการโฆษณา หอกระจายข่าวของหมู่บ้านเพื่อประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมเพียงใด					
14. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด					
15. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลืองานสาธารณประโยชน์เพียงใด					
4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน					
16. ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้รู้สึกว่ารักท้องถิ่นของตนเพียงใด					
17. ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพียงใด					
18. ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพียงใด					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน					
19. ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ในการประชุมของการดำเนินกิจกรรม วัฒนธรรมที่อบต.จัดขึ้นเพียงใด					
20. ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด					
21. ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด					
22. ท่านพึงพอใจที่อบต.มีการเปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานของการส่งเสริมวัฒนธรรมเพียงใด					
23. ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายการจัดกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมของอบต.เพียงใด					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลท่าเรืออำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะ	
1. ด้านการงบประมาณ	....
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม	....
3. ด้านการประชาสัมพันธ์	....
4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	....
5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	....

แบบตรวจสอบความสอดคล้อง
คุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC : Index of Congruency)

เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน
 ตำบลท่าเรืออำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริง
 ระดับความสอดคล้อง

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นพวรรณ วงศ์เบ็ญสังข์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
1. ด้านการงบประมาณ				
1. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณที่นำมาจัดงานเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอบต.เพียงใด				
2. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณการจัดงานอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์จากอบต.เพียงใด				
3. ท่านพึงพอใจกับการได้งบประมาณในการจัดงานลอยกระทงจากอบต.ในการส่งเสริมวัฒนธรรมเพียงใด				
4. ท่านพึงพอใจต่อการจัดสรรงบประมาณด้านการช่วยเหลือในการส่งเสริมวัฒนธรรมของอบต.เพียงใด				

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
5. ท่านพึงพอใจต่อการแสดงผลการปฏิบัติงานในส่วนของ การจัดสรรงบประมาณของ อบต.เพียงใด				
2. ด้านการดำเนินกิจกรรม				
6. ท่านพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรมที่มีต่อการส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด				
7. ท่านพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ที่มี ต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อบต.จัดขึ้นเพียงใด				
8. ท่านพึงพอใจกับการจัดงานประเพณีเพื่อเป็นการส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด				
9. ท่านพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆที่มีต่อการ ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
10. ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ให้การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
3. ด้านการประชาสัมพันธ์				
11. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้จัดให้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณา ต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
12. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้จัดให้มีการส่งเสริมให้ได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
13. ท่านพึงพอใจกับอบต.ที่ได้มีการส่งเสริมในการเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
14. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้จัดให้มีการส่งเสริม การฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด				
15. ท่านพึงพอใจที่อบต.ได้มีการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเหลืองาน สาธารณประโยชน์ เพียงใด				
4. ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน				
16. ท่านพึงพอใจที่ได้มีการพัฒนาในการส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพียงใด				

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
17. ท่านพึงพอใจกับการจัดงานลอยกระทงที่ยิ่งใหญ่ประจำปีเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพียงใด				
18. ท่านพึงพอใจที่ได้มีการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของการอาบน้ำคนแก่ในวันสงกรานต์เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพียงใด				
5. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน				
19. ท่านพึงพอใจต่อการได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมของการดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ อบต.จัดขึ้นเพียงใด				
20. ท่านพึงพอใจต่อการได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด				
21. ท่านพึงพอใจต่อการรณรงค์ที่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด				
22. ท่านพึงพอใจที่ได้รับการเปิดโอกาสได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อบต.เพียงใด				
23. ท่านพึงพอใจที่ได้เข้ามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติตามนโยบายการจัดกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของอบต.เพียงใด				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล : นพวรรณ วงศ์เบ็ญสัจจ์
- วัน เดือน ปีเกิด : 23 มีนาคม 2502
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 111/8 ถนนนครศรี-ปากพ่อง หมู่ 10 ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
- การศึกษา
- พ.ศ. 2542 : ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต
สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- พ.ศ. 2548 : ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- หน้าที่การงาน
- พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน : ผู้สื่อข่าวฝ่ายประชาสัมพันธ์หนังสือพิมพ์มติไทย
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- : นักจัดรายการวิทยุ คลื่นวิทยุ FM 89.00 MHz

